

Dziennik Urzędowy L 163

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 58

30 czerwca 2015

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1018 z dnia 29 czerwca 2015 r. ustanawiające wykaz klasyfikujący zdarzenia w lotnictwie cywilnym, które muszą być zgłaszane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 ⁽¹⁾** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1019 z dnia 29 czerwca 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49** 18
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1020 z dnia 29 czerwca 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) ⁽¹⁾** 22
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1021 z dnia 29 czerwca 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 25
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1022 z dnia 29 czerwca 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008 na mrożone mięso wołowe i cielęce 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1023 z dnia 15 czerwca 2015 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę 29
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1024 z dnia 15 czerwca 2015 r. upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę 32
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1025 z dnia 19 czerwca 2015 r. uchylająca decyzję 2013/319/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie 35
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1026 z dnia 19 czerwca 2015 r. uchylająca decyzję 2009/589/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce 37
- ★ Decyzja Rady (UE) 2015/1027 z dnia 23 czerwca 2015 r. dotycząca zasad mających zastosowanie do ekspertów oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady i uchylająca decyzję 2007/829/WE 40
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1028 z dnia 26 czerwca 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/88/UE tymczasowo zawieszającą przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz zuwny”) w odniesieniu do okresu jej stosowania (notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4187) (1) 53

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Rady (UE) 2015/1029 z dnia 19 czerwca 2015 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Zjednoczonym Królestwie 55

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1018

z dnia 29 czerwca 2015 r.

ustanawiające wykaz klasyfikujący zdarzenia w lotnictwie cywilnym, które muszą być zgłaszane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zgłaszania i analizy zdarzeń w lotnictwie cywilnym oraz podejmowanych w związku z nimi działań następczych, zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010 oraz uchylecia dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzeń Komisji (WE) nr 1321/2007 i (WE) nr 1330/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) w rozporządzeniu (UE) nr 376/2014 określono obowiązek ustanowienia systemów zgłaszania zdarzeń na poziomie organizacji, państwa członkowskiego i Unii, w celu zgłaszania, gromadzenia, przechowywania, ochrony, wymiany, rozpowszechniania, analizy i śledzenia wszystkich istotnych informacji dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego. Ponadto we wzmiankowanym rozporządzeniu przewidziano przepisy ograniczające wykorzystanie zgromadzonych informacji do poprawy bezpieczeństwa lotniczego i odpowiednio chroniące zgłaszającego i inne osoby wymienione w zgłoszeniach zdarzeń w celu zapewnienia stałej dostępności informacji dotyczących bezpieczeństwa. Rozporządzenie (UE) nr 376/2014 ma zastosowanie do wszystkich statków powietrznych zdefiniowanych w tym rozporządzeniu i objętych jego zakresem, w tym do załogowych statków powietrznych, jak i zdalnie sterowanych bezałogowych systemów powietrznych.
- (2) Zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 376/2014 Komisja ma obowiązek przyjąć wykaz klasyfikujący zdarzenia, do którego należy się odnosić podczas zgłaszania zdarzeń, w ramach systemów obowiązkowego zgłaszania określonych w tym rozporządzeniu, które należą do kategorii wskazanych w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia. Drugi wykaz powinien zawierać, zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 376/2014, klasyfikację zdarzeń mającą zastosowanie do statków powietrznych innych niż skomplikowane technicznie statki powietrzne z napędem silnikowym. Ten drugi wykaz powinien, w stosownych przypadkach, być dostosowany do specyfiki tego sektora lotnictwa.
- (3) Ustanowiono podział na kategorie zdarzeń, które należy zgłaszać, przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 376/2014 w celu umożliwienia identyfikacji, przez osoby wskazane w tym rozporządzeniu, zdarzeń, które każda z tych osób musi zgłaszać. Zgodnie z tym celem należy podzielić wykazy zdarzeń według kategorii, którymi powinni się posługiwać zgłaszający, stosownie do ich sytuacji, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 376/2014.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 65 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Szczegółową klasyfikację zdarzeń, do której należy się odnieść podczas zgłaszania zdarzeń w ramach systemów obowiązkowego zgłaszania na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 376/2014, określono w załącznikach I–V do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 15 listopada 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZDARZENIA DOTYCZĄCE EKSPLOATACJI STATKU POWIETRZNEGO

Uwaga: Niniejszy załącznik ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

1. OPERACJE LOTNICZE

1.1. Przygotowanie lotu

- 1) Korzystanie z nieprawidłowych danych lub wprowadzanie błędnych danych do urządzeń używanych do nawigacji lub obliczeń osiągowych, które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób w nim się znajdujących lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Przewożenie lub próby przewożenia towarów niebezpiecznych z naruszeniem odpowiedniego ustawodawstwa, włączając w to nieprawidłowe etykiety i nieodpowiednie obchodzenie się z towarami niebezpiecznymi.

1.2. Przygotowanie statku powietrznego

- 1) Niewłaściwy rodzaj paliwa lub zanieczyszczone paliwo.
- 2) Zaniechanie lub podjęcie błędnych, nieodpowiednich działań w zakresie odladzania i zapobiegania oblodzeniu.

1.3. Start i lądowanie

- 1) Wypadnięcie z drogi kołowania lub drogi startowej.
- 2) Rzeczywiste lub potencjalne wtargnięcie na drogę kołowania lub na drogę startową.
- 3) Wtargnięcie do strefy końcowego podejścia i startu (FATO).
- 4) Każdy przerwany start.
- 5) Niezdolność do osiągnięcia wymaganych lub oczekiwanych parametrów podczas startu, przerwane podejście do lądowania lub lądowania.
- 6) Rzeczywisty lub zamierzony start, rzeczywiste lub zamierzone podejście lub lądowanie z nieprawidłowymi ustawieniami konfiguracji.
- 7) Uderzenie ogonem, łopatą/końcówką skrzydła lub gondoli podczas startu lub lądowania..
- 8) Kontynuowanie podejścia niezgodnie z kryteriami ustabilizowanego podejścia przewoźnika lotniczego.
- 9) Kontynuowanie podejścia według wskazań przyrządów poniżej opublikowanych wartości minimalnych przy niedostatecznej widzialności punktów odniesienia.
- 10) Lądowanie zapobiegawcze lub przymusowe.
- 11) Krótkie i długie lądowanie.
- 12) Twarde lądowanie.

1.4. Dowolna faza lotu

- 1) Utrata sterowania.
- 2) Odejście od normalnych warunków eksploatacji, przekroczenie normalnego pochylenia lub przechylenia, lub prędkość lotu niedostosowana do warunków.
- 3) Przekroczenie nakazanego poziomu lotu.
- 4) Zadziałanie jakiegokolwiek systemu zabezpieczenia obwiedni osiągow, w tym ostrzeżenie przed przeciągnięciem, wibratora drążka sterowego, odpychacza drążka sterowego i automatycznych zabezpieczeń..
- 5) Niezamierzone odchylenie od zamierzonej linii drogi lub nakazanej linii drogi o najniższą z wartości: dwukrotnej dokładności nawigacji lub 10 mil morskich.
- 6) Przekroczenie ograniczenia określonego w instrukcji użytkownika w locie statku powietrznego.

- 7) Operacje przy nieprawidłowych ustawieniach wysokościomierza.
- 8) Znalezienie się w strumieniu gazów wylotowych silnika odrzutowego lub w strumieniu zawirnikowym i strumieniu zaśmigłowym, które stworzyły lub mogłyby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 9) Błędna interpretacja trybu automatycznego lub jakichkolwiek informacji dostarczanych załodze lotniczej, która stworzyła lub mogłaby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.

1.5. Inne rodzaje zdarzeń

- 1) Niezamierzone zwolnienie ładunku lub innego wyposażenia przewożonego na zewnątrz.
- 2) Utrata orientacji sytuacyjnej (z uwzględnieniem orientacji środowiskowej, orientacji dotyczącej trybu i działania systemu, utrata orientacji przestrzennej i horyzontu czasowego).
- 3) Każdy przypadek, w którym możliwości i ograniczenia człowieka bezpośrednio przyczyniły się lub mogłyby się przyczynić do spowodowania wypadku lub poważnego incydentu.

2. ZDARZENIA TECHNICZNE

2.1. Konstrukcja i systemy

- 1) Utrata jakiegokolwiek części strukturalnej statku powietrznego podczas lotu.
- 2) Utrata działania systemu.
- 3) Utrata redundancji systemu.
- 4) Wyciek jakiegokolwiek płynu powodujący wystąpienie zagrożenia pożarowego oraz stwarzający możliwości groźnego zanieczyszczenia konstrukcji, systemów lub urządzeń statku powietrznego lub który stworzył lub mógłby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób w nim się znajdujących lub jakichkolwiek innych osób.
- 5) Nieprawidłowe działanie lub usterki układu paliwowego, które miały wpływ na dopływ lub dystrybucję paliwa.
- 6) Nieprawidłowe działanie lub usterka któregoś z systemów wskaźników jeśli powoduje przekazanie załodze mylących informacji.
- 7) Nieprawidłowe działanie urządzeń sterowania lotem, takie jak asymetryczne lub zablokowane urządzenia sterowania lotem (np. dotyczące siły nośnej (klapy/sloty), siły oporu (spoilery), kontroli położenia przestrzennego (lotki, stery wysokości, ster kierunku)).

2.2. Napęd (w tym silniki, śmigła i wirniki) oraz pomocnicze źródła zasilania (APU)

- 1) Awaria lub istotna usterka jakiegokolwiek części lub sterowania śmigłem, wirnikiem lub zespołem napędowym.
- 2) Uszkodzenie lub awaria wirnika nośnego/ogonowego lub przekładni, lub systemów równoważnych.
- 3) Zgaśnięcie, wyłączenie w trakcie lotu któregoś z silników lub pomocniczego źródła zasilania (APU), kiedy jest on wymagany (np. ETOPS (operacje o wydłużonym zasięgu wykonywane samolotami dwusilnikowymi), MEL (wykaz wyposażenia minimalnego)).
- 4) Przekroczenie ograniczeń eksploatacyjnych silnika, w tym przekroczenie prędkości obrotowej lub niemożność regulacji obrotów jakiegokolwiek elementu wysokoobrotowego (np. APU, urządzenia do dokonywania rozruchu w powietrzu, kompresora klimatyzatora, turbiny powietrznej, śmigła lub wirnika).
- 5) Uszkodzenie lub nieprawidłowe działanie jakiegokolwiek części silnika, zespołu napędowego, APU lub przekładni powodujące jedno lub więcej podanych niżej zjawisk:
 - a) system rewersu ciągu nie działa zgodnie z ustawieniem;
 - b) nie można sterować mocą, ciągiem lub obrotami (obrotami na minutę);
 - c) odpadnięcie podzespołów lub odłamków.

3. WSPÓŁDZIAŁANIE ZE SŁUŻBAMI ŻEGLUGI POWIETRZNEJ (ANS) ORAZ ZARZĄDZANIA RUCHEM LOTNICZYM (ATM)

- 1) Zezwolenie kontroli ruchu lotniczego (ATC) sprzeczne z zasadami bezpieczeństwa.
- 2) Długotrwała utrata łączności z organem służb ruchu lotniczego (ATS) lub ATM.
- 3) Sprzeczne instrukcje wydawane przez różne organy ATS mogące doprowadzić do utraty separacji.

- 4) Błędna interpretacja komunikatów radiowych, która stworzyła lub mogłaby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
 - 5) Umyślne odstępianie od instrukcji ATC, które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
4. SYTUACJE AWARYJNE I INNE SYTUACJE KRYTYCZNE
- 1) Każdy przypadek prowadzący do zgłoszenia stanu zagrożenia („MAYDAY” lub „PAN call”).
 - 2) Wszelkie przypadki spalania się, topienia, dymu, oparów, wylądowań łukowych, przegrzania, pożaru lub wybuchu.
 - 3) Zanieczyszczone powietrze w kabinie załogi lotniczej lub w przedziale pasażerskim, które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
 - 4) Niezastosowanie przez załogę lotniczą lub personel pokładowy, w celu przeciwdziałania awarii, odpowiedniej procedury innej niż normalna lub procedury awaryjnej.
 - 5) Użycie jakiegokolwiek wyposażenia awaryjnego lub procedury innej niż normalna (ang. *non-normal procedure*) mających wpływ na osiągi podczas lotu lub lądowania.
 - 6) Nieprawidłowe działanie jakiegokolwiek systemu bądź wyposażenia awaryjnego lub ratowniczego, które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
 - 7) Niekontrolowane ciśnienie w kabinie.
 - 8) Krytycznie mała ilość paliwa lub ilość paliwa w miejscu docelowym poniżej wymaganej końcowej rezerwy paliwa.
 - 9) Jakiegokolwiek użycie przez załogę pokładowego systemu zasilania tlenem..
 - 10) Niezdolność któregokolwiek członka załogi lotniczej lub personelu pokładowego do działania powodująca zmniejszenie liczby członków załogi lub personelu poniżej minimalnej certyfikowanej liczby.
 - 11) Zmęczenie załogi, mające wpływ lub potencjalnie mające wpływ na jej zdolność do bezpiecznego wykonywania czynności lotniczych.
5. ŚRODOWISKO ZEWNĘTRZNE I WARUNKI METEOROLOGICZNE
- 1) Kolizja lub niemal kolizja na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾.
 - 2) Wystąpienie sygnalizacji RA (Resolution Advisory) pokładowego systemu zapobiegania kolizjom (Airborne Collision Avoidance System — ACAS).
 - 3) Zadziałanie systemu ostrzegania o prawdziwej kolizji z ziemią, np. ostrzeżenia GPWS (system ostrzegania o bliskości ziemi)/TAWS (system ostrzegania przed zbyt niskim lotem).
 - 4) Zderzenie ze zwierzęciem, w tym zderzenie z ptakiem.
 - 5) Uszkodzenie przez obcy obiekt/odłamki (FOD).
 - 6) Nieoczekiwane napotkany zły stan nawierzchni drogi startowej.
 - 7) Napotkanie turbulencji w śladzie aerodynamicznym.
 - 8) Ingerencja wobec statku powietrznego będąca skutkiem działania broni palnej, fajerwerków, latawców, iluminacji laserowych, świateł wysokiej mocy, laserów, zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, modeli latających lub analogicznych środków.
 - 9) Uderzenie pioruna, które spowodowało uszkodzenia statku powietrznego albo utratę lub nieprawidłowe działanie któregokolwiek z systemów statku powietrznego.
 - 10) Wejście w strefę opadu gradu powodujące uszkodzenia statku powietrznego lub utratę, czy nieprawidłowe działanie któregokolwiek z systemów statku powietrznego.
 - 11) Wejście w strefę silnej turbulencji lub innych warunków, powodujące uszkodzenia ciała osób znajdujących się w statku powietrznym lub konieczność przeprowadzenia kontroli statku powietrznego po zakończeniu lotu, podczas którego wystąpiła turbulencja.
 - 12) Wejście w strefę znaczącego uskoku wiatru lub burzy, które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób na jego pokładzie lub jakichkolwiek innych osób.

(1) Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

13) Wejście w strefę oblodzenia powodujące trudności w obsłudze, uszkodzenia statku powietrznego lub utratę, czy nieprawidłowe działanie któregokolwiek z systemów statku powietrznego.

14) Wejście w strefę pyłu wulkanicznego.

6. OCHRONA

1) Zagrożenie bombowe lub porwanie.

2) Trudności w panowaniu nad pasażerami odurzonymi, agresywnymi lub niesfornymi.

3) Ujawnienie nieuprawnionego pasażera.

ZAŁĄCZNIK II

ZDARZENIA ZWIĄZANE Z WARUNKAMI TECHNICZNYMI, OBSŁUGĄ TECHNICZNĄ I NAPRAWĄ STATKU POWIETRZNEGO

1. PRODUKCJA

Wyroby, części lub urządzenia zwolnione przez organizację produkującą z odstępstwami od mających zastosowanie danych projektowych, które mogłyby prowadzić do potencjalnie niebezpiecznych sytuacji określonych przez posiadacza certyfikatu typu lub zatwierdzenia projektu.

2. PROJEKT

Jakiegokolwiek awarie, nieprawidłowe działanie, usterki i inne zdarzenia związane z wyrobem, częścią lub urządzeniem, które spowodowały lub mogą spowodować sytuację niebezpieczną.

Uwaga: Niniejszy wykaz ma zastosowanie do zdarzeń w zakresie wyrobu, części lub urządzenia objętego certyfikatem typu, ograniczonym certyfikatem typu, uzupełniającym certyfikatem typu, autoryzacją ETSO, zatwierdzeniem projektu naprawy poważnej lub każdym innym stosownym zatwierdzeniem uznawanym za wydane na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 748/2012 ⁽¹⁾.

3. OBSŁUGA TECHNICZNA I ZARZĄDZANIE CIĄGŁĄ ZDATNOŚCIĄ DO LOTU

- 1) Poważne uszkodzenia strukturalne (np. pęknięcia, trwałe odkształcenia, rozwarstwienia, odklejenia, spalenia, nadmierne zużycie lub korozja) zidentyfikowane w trakcie obsługi technicznej statku powietrznego lub komponentu.
- 2) Poważne wycieki lub zanieczyszczenie płynów (np. płynów hydraulicznych, paliwa, oleju, gazów lub innych płynów).
- 3) Uszkodzenie lub złe działanie jakiegokolwiek części silnika lub zespołu napędowego, lub przekładni, powodujące jedno lub więcej podanych niżej zjawisk:
 - a) odpadnięcie podzespołów/odłamków;
 - b) uszkodzenie konstrukcji mocowania silnika.
- 4) Uszkodzenie, awaria lub usterka śmigła, która mogłaby doprowadzić do oderwania się śmigła lub jego znacznej części lub nieprawidłowego działania sterowania śmigła podczas lotu.
- 5) Uszkodzenie, awaria lub usterka przekładni głównej albo zamocowania wirnika, która mogła prowadzić do oddzielenia się zespołu wirnika podczas lotu lub nieprawidłowego działania sterowania wirnikiem.
- 6) Istotne usterki systemów lub wyposażenia o krytycznym znaczeniu dla bezpieczeństwa, z uwzględnieniem systemu lub wyposażenia awaryjnego w trakcie sprawdzenia w ramach obsługi technicznej lub niewłączenie takich systemów po obsłudze technicznej..
- 7) Nieprawidłowy montaż lub nieprawidłowa instalacja części lub podzespołów statku powietrznego, stwierdzony w trakcie inspekcji lub sprawdzenia, nieprzewidywanego dla tego specyficznego przypadku.
- 8) Błędna ocena poważnej usterki lub poważna niezgodność z MEL i procedurami dziennika technicznego statku powietrznego.
- 9) Poważne uszkodzenie systemu wzajemnych połączeń elektrycznych (EWIS).
- 10) Wszelkie usterki części krytycznych o kontrolowanej żywotności, powodujące konieczność ich wymiany przed upływem pełnej żywotności.
- 11) Używanie produktów, podzespołów lub materiałów o nieznanym, podejrzanym pochodzeniu lub elementów krytycznych niezdatnych do użytku.
- 12) Mylące, nieprawidłowe lub niewystarczające dane lub procedury mające zastosowanie w zakresie obsługi technicznej, w tym kwestie językowe, mogące prowadzić do błędów przy obsłudze technicznej..
- 13) Nieprawidłowa kontrola lub nieprawidłowe stosowanie ograniczeń obsługi technicznej statku powietrznego lub planowej obsługi technicznej.
- 14) Zwolnienie statku powietrznego do eksploatacji po obsłudze technicznej z jakąkolwiek niezgodnością, która stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa lotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1).

- 15) Poważne uszkodzenia statku powietrznego podczas obsługi technicznej spowodowane nieprawidłową obsługą techniczną lub użyciem niewłaściwych lub niesprawnych urządzeń naziemnych, które wymagają dodatkowych działań w zakresie obsługi technicznej.
 - 16) Wykryte spalanie, topienie, dym, wylądowania łukowe, przegrzewanie lub ogień.
 - 17) Każdy przypadek zdarzenia, w którym możliwości i ograniczenia człowieka, w tym zmęczenie personelu, bezpośrednio przyczyniły się lub mogłyby się przyczynić do spowodowania wypadku lub poważnego incydentu.
 - 18) Istotne nieprawidłowe działanie, kwestia dotycząca niezawodności lub powtarzająca się kwestia dotycząca jakości zapisu systemu rejestratora (takiego jak system rejestratora parametrów lotu, system zapisów z łącza transmisji danych lub system pokładowego rejestratora rozmów w kabinie pilota) bądź brak informacji niezbędnych dla zapewnienia sprawności systemu rejestratora.
-

ZAŁĄCZNIK III

ZDARZENIA ZWIĄZANE ZE SŁUŻBAMI I URZĄDZENIAMI ŻEGLUGI POWIETRZNEJ

Uwaga: Niniejszy załącznik ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

1. ZDARZENIA ZWIĄZANE ZE STATKAMI POWIETRZNYMI

- 1) Kolidują lub niemal kolidują na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą ⁽¹⁾, w tym niemal zderzenie z ziemią w locie kontrolowanym („near CFIT”).
- 2) Naruszenie minimów separacji ⁽²⁾.
- 3) Niewystarczająca separacja ⁽³⁾.
- 4) Alarmy ACAS (pokładowy system zapobiegania kolizjom).
- 5) Zderzenie ze zwierzęciem, w tym zderzenie z ptakiem.
- 6) Wypadnięcie z drogi kołowania lub drogi startowej.
- 7) Rzeczywiste lub potencjalne wtargnięcie na drogę kołowania lub na drogę startową.
- 8) Wtargnięcie do strefy końcowego podejścia i startu (FATO).
- 9) Naruszenie przez statek powietrzny zezwolenia wydanego przez kontrolera ruchu lotniczego (ATC).
- 10) Naruszenie przez statek powietrzny przepisów zarządzania ruchem lotniczym (ATM):
 - a) naruszenie przez statek powietrzny obowiązujących opublikowanych procedur zarządzania ruchem lotniczym;
 - b) naruszenie przestrzeni powietrznej, w tym bezprawne wejście w przestrzeń powietrzną;
 - c) niespełnienie wymogów, wynikających z obowiązujących przepisów, w zakresie operacji i wyposażenia związanego z ATM.
- 11) Zdarzenia związane z pomyleniem znaku wywoławczego.

2. POGORSZENIE REALIZACJI LUB CAŁKOWITA UTRATA USŁUG LUB FUNKCJI

- 1) Niemożność zapewnienia usług ATM lub wykonywania funkcji ATM:
 - a) niemożność zapewnienia usług ruchu lotniczego lub wykonywania funkcji służb ruchu lotniczego;
 - b) niemożność zapewnienia usług zarządzania przestrzenią powietrzną lub wykonywania funkcji służb zarządzania przestrzenią powietrzną;
 - c) niemożność zapewnienia usług zarządzania przepływem ruchu lotniczego i przepustowością lub realizowania funkcji zarządzania przepływem ruchu lotniczego i przepustowością.
- 2) Niepełne, w znacznym stopniu nieprawidłowe, nieodpowiednie lub mylne informacje od którejkolwiek służby wsparcia ⁽⁴⁾, w tym informacje związane ze złym stanem nawierzchni drogi startowej.
- 3) Awaria systemu radiokomunikacyjnego.
- 4) Awaria systemu kontroli radarowej.

⁽¹⁾ Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

⁽²⁾ Odnosi się to do sytuacji, w której nie były utrzymane wymagane minima separacji między statkami powietrznymi lub między statkiem powietrznym a przestrzenią powietrzną, dla których określono minima separacji.

⁽³⁾ W przypadku braku określonych minimów separacji sytuacja, w której postrzegano, że statki powietrzne przeleciały zbyt blisko siebie, aby piloci mogli zapewnić bezpieczną separację.

⁽⁴⁾ Na przykład: służba ruchu lotniczego (ATS), służba automatycznej informacji lotniskowej (ATIS), służby meteorologiczne, nawigacyjne bazy danych, mapy, wykresy, służba informacji lotniczej (AIS), podręczniki.

- 5) Awaria funkcji lub systemu przetwarzania i dystrybucji danych.
 - 6) Awaria systemu nawigacyjnego.
 - 7) Awaria zabezpieczenia systemu ATM, która miała lub mogłaby mieć bezpośredni negatywny wpływ na bezpieczne realizowanie usług.
 - 8) Poważne przeciążenie sektora/stanowiska ATS, prowadzące do potencjalnego pogorszenia realizowanych usług.
 - 9) Nieprawidłowe odbieranie lub nieprawidłowa interpretacja ważnych komunikatów, w tym brak znajomości używanego języka, kiedy taka sytuacja miała lub mogłaby mieć bezpośredni negatywny wpływ na bezpieczne realizowanie usług.
 - 10) Przedłużająca się utrata łączności ze statkiem powietrznym lub z innym organem służb ruchu lotniczego.
3. INNE ZDARZENIA
- 1) Ogłoszenie stanu zagrożenia („MAYDAY” lub „PAN call”).
 - 2) Znaczna ingerencja z zewnątrz w działanie służb żeglugi powietrznej, np. stacje radiowe nadające w paśmie częstotliwości FM zakłócające ILS (system lądowania według wskazań przyrządów), VOR (radiolatarnia kierunkowa VHF) i łączność).
 - 3) Ingerencja wobec statku powietrznego, organu służb ruchu lotniczego lub ingerencja w transmisję radiokomunikacyjną będąca skutkiem działania broni palnej, fajerwerków, latawców, iluminacji laserowych, światła wysokiej mocy, laserów, zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, modeli latających lub analogicznych środków.
 - 4) Zrzucanie paliwa.
 - 5) Zagrożenie bombowe lub porwanie.
 - 6) Zmęczenie mające wpływ lub mające potencjalny wpływ na zdolność do bezpiecznego wykonywania obowiązków z zakresu żeglugi powietrznej lub ruchu lotniczego.
 - 7) Każde zdarzenie, w którym możliwości i ograniczenia człowieka bezpośrednio przyczyniły się lub mogłyby się przyczynić do spowodowania wypadku lub poważnego incydentu.
-

ZAŁĄCZNIK IV

ZDARZENIA ZWIĄZANE Z LOTNISKAMI I SŁUŻBAMI NAZIEMNYMI

1. ZARZĄDZANIE BEZPIECZEŃSTWEM LOTNISKA

Uwaga : Niniejszy sekcja ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

1.1. Zdarzenia związane ze statkiem powietrznym i przeszkodami

- 1) Kolidzja lub nieomal kolidzja na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾.
- 2) Zderzenie ze zwierzęciem, w tym zderzenie z ptakiem.
- 3) Wypadnięcie z drogi kołowania lub drogi startowej.
- 4) Rzeczywiste lub potencjalne wtargnięcie na drogę kołowania lub na drogę startową.
- 5) Wtargnięcie do strefy końcowego podejścia i startu (FATO) lub wypadnięcie z niej.
- 6) Nieprzestrzeganie przez statek powietrzny lub pojazd zezwolenia instrukcji lub ograniczenia podczas operacji w obszarze ruchu naziemnego lotniska (np. niewłaściwa droga startowa, droga kołowania lub część zastrzeżona lotniska).
- 7) Obcy obiekt znajdujący się w obszarze ruchu naziemnego lotniska, który stworzył lub mógłby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 8) Występowanie przeszkód na lotnisku lub w sąsiedztwie lotniska, które nie zostały opublikowane w AIP (zbiorze informacji lotniczych) lub NOTAM, lub które nie są oznakowane lub oświetlone we właściwy sposób.
- 9) Ingerencja ze strony pojazdu, urządzeń lub osób, podczas wypychania, wycofywania na silnikach lub kołowania.
- 10) Pasażerowie lub nieupoważnione osoby pozostawione bez nadzoru na płycie postojowej.
- 11) Efekt wywoływany przez strumień gazów wylotowych silnika odrzutowego, strumień zawirnikowy lub strumień zaśmigłowy.
- 12) Zgłoszenie stanu zagrożenia („MAYDAY” lub „PAN call”).

1.2. Pogorszenie realizacji lub całkowita utrata usług lub funkcji

- 1) Utrata lub awaria łączności między:
 - a) lotniskiem, pojazdem lub innym personelem naziemnym a organem służb ruchu lotniczego lub organem służby zarządzania płytą postojową;
 - b) organem służby zarządzania płytą postojową a statkiem powietrznym, pojazdem lub organem służb ruchu lotniczego.
- 2) Znacząca awaria, wadliwe działanie lub usterka wyposażenia lotniska lub systemu, które stworzyły lub mogłyby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego lub znajdujących się w nim osób.
- 3) Znaczne nieprawidłowości w działaniu oświetlenia lotniska, oznaczeń lub znaków.
- 4) Awaria lotniskowego systemu ostrzegania o sytuacjach awaryjnych.
- 5) Niedostępność służb ratowniczo-gaśniczych, zgodnie z odpowiednimi wymogami.

⁽¹⁾ Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

1.3. Inne zdarzenia

- 1) Pożar, dym, eksplozje w obiektach lotniska, które stworzyły lub mogłyby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Zdarzenia dotyczące ochrony lotniska (np. wejście bez uprawnień, sabotaż, zagrożenie bombowe).
- 3) Brak zgłoszenia istotnej zmiany w warunkach eksploatacji lotniska, który spowodował lub mógłby spowodować zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 4) Zaniechanie lub podjęcie błędnych, nieodpowiednich działań w zakresie odladania i zapobiegania oblodzeniu.
- 5) Znaczne rozlanie paliwa podczas operacji tankowania.
- 6) Tankowanie zanieczyszczonego lub nieprawidłowego paliwa albo innych istotnych płynów (w tym tlenu, azotu, oleju i wody pitnej).
- 7) Niepodjęcie działań związanych ze złym stanem nawierzchni drogi startowej.
- 8) Każdy przypadek zdarzenia, w którym możliwości i ograniczenia człowieka bezpośrednio przyczyniły się lub mogłyby się przyczynić do spowodowania wypadku lub poważnego incydentu.

2. OBSŁUGA NAZIEMNA STATKU POWIETRZNEGO

Uwaga : Niniejsza sekcja ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

2.1. Zdarzenia związane ze statkiem powietrznym i lotniskiem

- 1) Kolizja lub niemal kolizja na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą (!).
- 2) Wtargnięcie na drogę startową lub drogę kołowania.
- 3) Wypadnięcie z drogi startowej lub drogi kołowania.
- 4) Znaczne zanieczyszczenie konstrukcji, instalacji i urządzeń statku powietrznego będące skutkiem, przewozu bagażu, przesyłek pocztowych lub ładunku.
- 5) Ingerencja podczas wypychania, wycofywania na silnikach lub kołowania ze strony pojazdu, urządzeń lub osób.
- 6) Obcy obiekt znajdujący się w obszarze ruchu naziemnego lotniska, który stworzył lub mógłby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 7) Pasażerowie lub nieupoważnione osoby pozostawione bez nadzoru na płycie postojowej.
- 8) Pożar, dym, eksplozje w obiektach lotniska, które stworzyły lub mogłyby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 9) Zdarzenia dotyczące ochrony lotniska (np. wejście bez uprawnień, sabotaż, zagrożenie bombowe).

2.2. Pogorszenie realizacji lub całkowita utrata usług lub funkcji

- 1) Utrata lub awaria łączności ze statkiem powietrznym, z pojazdem, organem służb ruchu lotniczego lub organem służby zarządzania płytą postojową.
- 2) Znacząca awaria, wadliwe działanie lub usterka wyposażenia lotniska lub systemu, które stworzyły lub mogłyby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego lub znajdujących się w nim osób.
- 3) Znaczne nieprawidłowości w działaniu oświetlenia lotniska, oznaczeń lub znaków.

(!) Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

2.3. Zdarzenia charakterystyczne dla obsługi naziemnej

- 1) Nieprawidłowa obsługa lub nieprawidłowe rozmieszczanie pasażerów, bagażu, przesyłek pocztowych lub ładunku, które mogą mieć znaczny wpływ na masę lub wyważenie statku powietrznego (w tym istotne błędy w obliczeniach dotyczących list ładunkowych).
- 2) Usunięcie urządzeń do wsiadania na pokład stwarzające zagrożenie dla osób znajdujących się na pokładzie statku powietrznego.
- 3) Nieprawidłowe rozmieszczenie bagażu, przesyłek pocztowych lub ładunku albo ich mocowanie mogące w jakikolwiek sposób stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, jego urządzeń lub znajdujących się w nim osób, czy też utrudniać ewakuację awaryjną.
- 4) Przewożenie, próby przewożenia lub obsługi towarów niebezpiecznych, które spowodowały lub mogłyby spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa operacji lub prowadziłyby do powstania sytuacji niebezpiecznej (np. incydent lub wypadek związany z materiałami niebezpiecznymi określony w instrukcjach technicznych ICAO ⁽¹⁾).
- 5) Nieprzestrzeganie ustaleń związanych z bagażem lub pasażerami.
- 6) Niezgodność z obowiązkowymi procedurami dotyczącymi obsługi naziemnej i serwisowania statku powietrznego, w szczególności z procedurami odladzania, uzupełniania paliwa lub ładowania, z uwzględnieniem nieprawidłowego ustawienia lub usunięcia urządzeń.
- 7) Znaczne rozlanie paliwa przy operacjach tankowania.
- 8) Tankowanie nieprawidłowych ilości paliwa, co może mieć znaczny wpływ na żywotność, osiągi, wyważenie lub wytrzymałość konstrukcji statku powietrznego.
- 9) Tankowanie zanieczyszczonego lub nieprawidłowego paliwa albo innych istotnych płynów (w tym tlenu, azotu, oleju i wody pitnej).
- 10) Awaria, nieprawidłowe działanie lub usterka urządzeń naziemnych używanych w obsłudze naziemnej, powodujące uszkodzenie lub potencjalne uszkodzenie statku powietrznego (np. dyszel holowniczy lub naziemne źródło zasilania).
- 11) Zaniechanie lub podjęcie błędnych, nieodpowiednich działań w zakresie odladzania i zapobiegania oblodzeniu.
- 12) Uszkodzenie statku powietrznego przez urządzenia do obsługi naziemnej lub pojazdy, z uwzględnieniem wcześniej niezgłaszanych uszkodzeń.
- 13) Każdy przypadek zdarzenia, w którym możliwości i ograniczenia człowieka bezpośrednio przyczyniły się lub mogłyby się przyczynić do spowodowania wypadku lub poważnego incydentu.

⁽¹⁾ Instrukcje techniczne dla bezpiecznego transportu towarów niebezpiecznych drogą powietrzną (ICAO – Doc 9284).

ZAŁĄCZNIK V

ZDARZENIA DOTYCZĄCE STATKU POWIETRZNEGO INNEGO NIŻ SKOMPLIKOWANY STATEK POWIETRZNY Z NAPĘDEM SILNIKOWYM, W TYM SZYBOWCÓW I STATKÓW POWIETRZNYCH LŹEJSZYCH OD POWIETRZA

Do celów niniejszego załącznika:

- a) „statek powietrzny inny niż silnikowy statek powietrzny o skomplikowanej budowie” oznacza jakikolwiek statek powietrzny inny niż ten określony w art. 3 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 216/2008;
 - b) „szybowiec” ma znaczenie określone w art. 2 ust. 117 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 923/2012 ⁽¹⁾;
 - c) „statki powietrzne lżejsze od powietrza” mają znaczenie określone w pkt ML 10 sekcji „definicji terminów stosowanych w niniejszym wykazie” załącznika do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE ⁽²⁾.
1. STATKI POWIETRZNE INNE NIŻ SILNIKOWE STATKI POWIETRZNE O SKOMPLIKOWANEJ BUDOWIE, Z WYŁĄCZENIEM SZYBOWCÓW I STATKÓW POWIETRZNYCH LŹEJSZYCH OD POWIETRZA

Uwaga: Niniejsza sekcja ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

1.1. Operacje lotnicze

- 1) Niezamierzona utrata sterowania.
- 2) Lądowanie poza wyznaczonym polem wzlotów.
- 3) Niezdolność lub niemożność osiągnięcia wymaganych osiągnięć statku powietrznego spodziewanych w normalnych warunkach podczas startu, wznoszenia lub lądowania.
- 4) Wtargnięcie na pas startowy.
- 5) Wypadnięcie poza pas startowy.
- 6) Każdy lot wykonany przy użyciu statku powietrznego, który nie był zdalny do lotu, lub dla którego nie ukończono przygotowania do lotu, co stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 7) Niezamierzony lot w IMC (warunkach meteorologicznych dla lotów wg wskazań przyrządów) statków powietrznych nie certyfikowanych do lotów IFR (przepisy wykonywania lotów według wskazań przyrządów) lub z pilotem niemającym kwalifikacji IFR, co stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 8) Niezamierzone uwolnienie ładunku ⁽³⁾.

1.2. Zdarzenia techniczne

- 1) Nadmiernie wysokie drgania (np. flutter lotki lub steru wysokości, lub drgania śmigła).
- 2) Każdy przypadek nieprawidłowego działania sterowania lotem lub jego rozłączenia.
- 3) Awaria lub znaczne pogorszenie stanu konstrukcji statku powietrznego.
- 4) Utrata jakiegokolwiek części konstrukcji lub instalacji statku powietrznego podczas lotu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 923/2012 z dnia 26 września 2012 r. ustanawiające wspólne zasady w odniesieniu do przepisów lotniczych i operacyjnych dotyczących służb i procedur żeglugi powietrznej oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze (WE) nr 1035/2011 oraz rozporządzenia (WE) nr 1265/2007, (WE) nr 1794/2006, (WE) nr 730/2006, (WE) nr 1033/2006 i (UE) nr 255/2010 (Dz.U. L 281 z 13.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/43/WE z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie uproszczenia warunków transferów produktów związanych z obronnością we Wspólnocie (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 1).

⁽³⁾ Ten punkt ma zastosowanie wyłącznie do użytkowania komercyjnego w rozumieniu art. 3 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

- 5) Awaria silnika, wirnika, śmigła, układu paliwowego lub innego podstawowego systemu.
- 6) Wyciek jakiegokolwiek płynu powodujący wystąpienie zagrożenia pożarowego lub stwarzający możliwość niebezpiecznego zanieczyszczenia konstrukcji, systemów lub urządzeń statku powietrznego albo zagrożenia dla osób znajdujących się w nim.

1.3. Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej oraz zarządzania ruchem lotniczym

- 1) Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej (np. realizowanie nieprawidłowych usług, sprzeczne komunikaty lub odstępstwo od zezwolenia), które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Naruszenie przestrzeni powietrznej.

1.4. Sytuacje awaryjne i inne sytuacje krytyczne

- 1) Każde zdarzenie wymagające zgłoszenia sytuacji awaryjnej.
- 2) Pożar, wybuch, dym, gazy toksyczne lub opary toksyczne w statku powietrznym.
- 3) Niezdolność pilota do działania prowadząca do niemożności wykonywania jego obowiązków.

1.5. Środowisko zewnętrzne i warunki meteorologiczne

- 1) Kolidacja na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾.
- 2) Nieomal kolidacja na ziemi lub w powietrzu z innym statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾ powodująca konieczność wykonania awaryjnego manewru w celu uniknięcia kolidacji.
- 3) Zderzenie ze zwierzęciem, w tym z ptakiem, które spowodowało uszkodzenia statku powietrznego albo utratę lub złe działanie którejkolwiek z jego podstawowych funkcji.
- 4) Ingerencja wobec statku powietrznego będąca skutkiem działania broni palnej, fajerwerków, latawców, iluminacji laserowych, świateł wysokiej mocy, laserów, zdalnie kierowanych bezałogowych systemów powietrznych, modeli latających lub analogicznych środków.
- 5) Uderzenie pioruna powodujące uszkodzenia statku powietrznego albo utratę funkcji statku powietrznego.
- 6) Wejście w strefę silnej turbulencji, powodujące uszkodzenia ciała osób znajdujących się w statku powietrznym lub konieczność przeprowadzenia kontroli statku powietrznego po zakończeniu lotu, podczas którego wystąpiły turbulencje.
- 7) Oblodzenie, w tym oblodzenie gaźnika, które stworzyło zagrożenie lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.

2. SZYBOWCE

Uwaga: Niniejsza sekcja ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

2.1. Operacje lotnicze

- 1) Niezamierzona utrata sterowania.
- 2) Zdarzenie, w którym pilot szybowcowy nie był w stanie zwolnić linki wyciągarki lub liny holowniczej i musiał tego dokonać, stosując procedury awaryjne.
- 3) Jakiegokolwiek zwolnienie linki wyciągarki lub liny holowniczej, jeżeli takie zwolnienie stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla szybowca, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 4) W przypadku motoszybowca, awaria silnika podczas startu.
- 5) Każdy lot wykonany przy użyciu szybowca, który nie był zdalny do lotu, lub dla którego nie ukończono przygotowania do lotu, który stworzył lub mógłby stworzyć zagrożenie dla szybowca, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.

⁽¹⁾ Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

2.2. Zdarzenia techniczne

- 1) Nadmiernie wysokie drgania (np. flutter lotki lub steru wysokości, lub drgania śmigła).
- 2) Każdy przypadek nieprawidłowego działania systemów sterowania lotem lub jego rozłączenia.
- 3) Awaria lub znaczne pogorszenie stanu konstrukcji szybowca.
- 4) Utrata jakiegokolwiek części struktury lub instalacji szybowca podczas lotu.

2.3. Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej oraz zarządzania ruchem lotniczym

- 1) Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej (np. realizowanie nieprawidłowych usług, sprzeczne komunikaty lub odstępstwo od zezwolenia), które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla szybowca, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Naruszenia przestrzeni powietrznej.

2.4. Sytuacje awaryjne i inne sytuacje krytyczne

- 1) Każde zdarzenie wymagające zgłoszenia sytuacji awaryjnej.
- 2) Jakakolwiek sytuacja, w której nie jest dostępne bezpieczne pole wzlotów.
- 3) Pożar, wybuch, dym, gazy toksyczne lub opary toksyczne w szybowcu.
- 4) Niezdolność pilota do działania prowadząca do niemożności wykonywania jego obowiązków.

2.5. Środowisko zewnętrzne i warunki meteorologiczne

- 1) Kolidacja na ziemi lub w powietrzu ze statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾.
- 2) Nieomal kolidacja na ziemi lub w powietrzu ze statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾ powodująca konieczność wykonania awaryjnego manewru w celu uniknięcia kolidacji.
- 3) Ingerencja wobec szybowca będąca skutkiem działania broni palnej, fajerwerków, latawców, iluminacji laserowych, światła wysokiej mocy, laserów, zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, modeli latających lub analogicznych środków.
- 4) Uderzenie pioruna powodujące uszkodzenia szybowca.

3. STATKI POWIETRZNE LŹEJSZE OD POWIETRZA (BALONY I STEROWCE)

Uwaga: Niniejsza sekcja ma strukturę, w której odpowiednie zdarzenia powiązane z kategoriami działań, w trakcie których są zwykle obserwowane, zgodnie z doświadczeniem, aby ułatwić zgłaszanie takich zdarzeń. Niemniej jednak takie przedstawienie nie może być rozumiane jako oznaczające, że zdarzenia nie mogą być zgłaszane, w przypadku gdy występują poza kategoriami działań, z którymi zostały powiązane w ramach niniejszego wykazu.

3.1. Operacje lotnicze

- 1) Każdy lot wykonany przy użyciu statku powietrznego lżejszego od powietrza, który nie był zdalny do lotu, lub dla którego nie ukończono przygotowania do lotu, który stworzył lub mógłby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego lżejszego od powietrza, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Niezamierzony stały zanik oświetlenia pilotażowego.

3.2. Zdarzenia techniczne

- 1) Awaria którejkolwiek z poniżej wymienionych części lub urządzeń sterujących: rurki zanurzeniowej zbiornika paliwa, blozków powłoki, liny nawigacyjnej sterującej, liny uwięzi (linii korony powłoki), nieszczelność uszczelki zaworu palnika, nieszczelność zaworu zbiornika (butli) paliwa, złącza przewodu paliwowego, zaworu gazu głównego zasilania, powłoki lub balonetu, dmuchawy, zaworu bezpieczeństwa (balon gazowy), wciągarki (balony gazowe na uwięzi).
- 2) Poważny wyciek lub utrata paliwa gazowego (np. porowatość, otwarte zawory paliwa gazowego).

⁽¹⁾ Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

3.3. Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej oraz zarządzania ruchem lotniczym

- 1) Współdziałanie ze służbami żeglugi powietrznej (np. realizowanie nieprawidłowych usług, sprzeczne komunikaty lub odstępstwo od zezwolenia), które stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla statku powietrznego lżejszego od powietrza, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Naruszenie przestrzeni powietrznej.

3.4. Sytuacje awaryjne i inne sytuacje krytyczne

- 1) Każde zdarzenie wymagające zgłoszenia sytuacji awaryjnej.
- 2) Pożar, wybuch, dym lub opary toksyczne w pojeździe lżejszym od powietrza (z wyłączeniem normalnej pracy palnika).
- 3) Wypadnięcie z kosza lub gondoli osób znajdujących się w pojeździe lżejszym od powietrza.
- 4) Niezdolność pilota do działania prowadząca do niemożności wykonywania jego obowiązków.
- 5) Niezamierzone podnoszenie lub ciągnięcie personelu naziemnego prowadzące do ofiar śmiertelnych lub obrażeń osób.

3.5. Środowisko zewnętrzne i warunki meteorologiczne

- 1) Kolidacja lub nieomal kolidacja na ziemi lub w powietrzu ze statkiem powietrznym, terenem lub przeszkodą⁽¹⁾, która stworzyła lub mogłaby stworzyć zagrożenie dla pojazdu lżejszego od powietrza, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.
- 2) Ingerencja wobec pojazdu lżejszego od powietrza będąca skutkiem działania broni palnej, fajerwerków, latawców, iluminacji laserowych, światła wysokiej mocy, laserów, zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych, modeli latających lub analogicznych środków.
- 3) Nieoczekiwane napotkanie niekorzystnych warunków pogodowych, co stworzyło lub mogłoby stworzyć zagrożenie dla pojazdu lżejszego od powietrza, osób znajdujących się w nim lub jakichkolwiek innych osób.

⁽¹⁾ Pojęcie „przeszkoda” obejmuje pojazdy.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1019**z dnia 29 czerwca 2015 r.**

zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii⁽²⁾, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1106/2013 Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz do Unii drutu ze stali nierdzewnej zawierającego wagowo:
 - 2,5 % lub więcej masy niklu, innego niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,
 - mniej niż 2,5 % masy niklu, innego niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii („produkt objęty postępowaniem”).
- (2) Wielu producentów eksportujących z Indii współpracowało przy dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia ostatecznego cła antydumpingowego. W związku z tym Komisja Europejska („Komisja”) wybrała próbę producentów eksportujących z Indii, którzy mieli być objęci dochodzeniem.
- (3) Rada nałożyła na przedsiębiorstwa objęte próbą indywidualne stawki cła na przywóz produktów objętych postępowaniem w wysokości od 0 % do 12,5 % oraz stawki średniego ważonego cła w wysokości 5 % względem współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą.
- (4) Rada nałożyła również ogólnokrajowe cło w wysokości 12,5 % na wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa, które się nie zgłosiły lub nie współpracowały przy dochodzeniu.
- (5) Artykuł 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1106/2013 stanowi, że jeżeli jakkolwiek nowy producent eksportujący z Indii dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające, że:
 - a) nie dokonywał wywozu do Unii produktów objętych postępowaniem w okresie, którego dotyczą dane środki, to jest od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem”);
 - b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom antydumpingowym wprowadzonym na mocy tego rozporządzenia; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 8.11.2013, s. 1.

- c) faktycznie dokonał wywozu do Unii produktów objętych postępowaniem po okresie objętym postępowaniem, albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości produktów objętych postępowaniem do Unii po okresie objętym dochodzeniem,

wówczas art. 1 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia może zostać zmieniony przez przyznanie temu nowemu producentowi eksportującemu stawki cła mającej zastosowanie do współpracujących przedsiębiorstw nieobjętych próbą, mianowicie stawki średniego ważonego cła w wysokości 5 %.

B. WNIOSEK NOWEGO PRODUCENTA EKSPORTUJĄCEGO

- (6) Indyjskie przedsiębiorstwa Superon Schweisstechnik India Ltd. („pierwszy wnioskodawca”) i Anand ARC Ltd. („drugi wnioskodawca”) wystąpiły o przyznanie stawki celnej mającej zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą („status podmiotu traktowanego jako nowy producent eksportujący” lub „SPNE”).
- (7) Przeprowadzono badanie w celu ustalenia czy wnioskodawcy spełniają warunki przyznania SPNE określone w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1106/2013.
- (8) Do wnioskodawców wysłano kwestionariusz z prośbą o dostarczenie dowodów, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1106/2013.
- (9) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje, które uznała za niezbędne do ustalenia, czy wnioskodawcy spełniają trzy kryteria, od spełnienia których zależy przyznanie SPNE. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie przedsiębiorstw:
- Superon Schweisstechnik India Ltd., Gurgaon,
 - Anand ARC Ltd., Bombaj.
- (10) Pierwszy wnioskodawca przedstawił wystarczające dowody na potwierdzenie, że spełnia trzy kryteria, o których mowa w art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1106/2013. Pierwszy wnioskodawca rzeczywiście był w stanie udowodnić, że:
- (i) nie dokonywał wywozu produktów objętych postępowaniem do Unii w okresie od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r.;
 - (ii) nie jest związany z żadnym z eksporterów lub producentów w Indiach, których objęto środkami antydumpingowymi wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) 1106/2013; oraz
 - (iii) faktycznie dokonał wywozu znacznej ilości 30 ton produktów objętych postępowaniem do Unii, począwszy od października 2012 r.;
- a zatem można przyznać mu stawkę celną mającą zastosowanie do przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą (tj. 5 %) zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1106/2013 i należy go dodać do wykazu indyjskich przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą.
- (11) Drugi wnioskodawca nie spełnił pierwszego kryterium, ponieważ dokonywał wywozu produktów objętych postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z powyższym wniosek tego przedsiębiorstwa o SPNE został odrzucony.
- (12) Komisja poinformowała wnioskodawców i przemysł unijny o powyższych ustaleniach i dała im możliwość przedstawienia uwag. Jeden producent eksportujący zwrócił się o zastosowanie decyzji z mocą wsteczną. Obecna procedura nie przewiduje jednak takiej możliwości, o czym poinformowano tego producenta. Nie otrzymano żadnych innych uwag.
- (13) Pierwszemu wnioskodawcy należy przyznać nowy dodatkowy kod TARIC (B997). Ze względów czysto technicznych powodowanych integracją w TARIC niniejsze rozporządzenie zmienia rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 ⁽¹⁾, przyznając ten sam dodatkowy kod TARIC (B997) pierwszemu wnioskodawcy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 240 z 7.9.2013, s. 1).

- (14) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49 ⁽¹⁾ zostało przyjęte bez zasięgnięcia opinii komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym, aby zagwarantować pewność prawa i ochronę zaufania, należy uchylić rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49 i ponownie przyjąć jego treść ze skutkiem od wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/49.
- (15) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 1106/2013 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodatkowy kod TARIC „B781” w tabeli w art. 1 ust. 2 zastępuje się słowami „zob. załącznik”;
- b) załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Pozycja „B999” w tabeli w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 861/2013 otrzymuje brzmienie: „B999 (dla Superon Schweisstechnik India Ltd., Gurgaon, Haryana, Indie dodatkowy kod TARIC to B997)”.

Artykuł 3

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/49 traci moc z dniem 16 stycznia 2015 r.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie wywiera skutki prawne z dniem 16 stycznia 2015 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/49 z dnia 14 stycznia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 9 z 15.1.2015, s. 17).

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa przedsiębiorstwa	Miejscowość	Dodatkowy kod TARIC
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Dystrykt Satara, Maharashtra	B781
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra	B781
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharashtra	B781
Chandan Steel	Bombaj, Maharashtra	B781
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan	B781
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharashtra	B781
Mukand Ltd.	Thane	B781
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gudżarat	B781
Superon Schweisstechnik India Ltd.	Gurgaon, Haryana	B997

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1020**z dnia 29 czerwca 2015 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Preparat *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) należący do kategorii „dodatki zootechniczne” został dopuszczony na okres dziesięciu lat jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 107/2010 ⁽²⁾, dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, kaczek rzeźnych, przepiórek, bażantów, kuropatw, perlic, gołębi, gęsi rzeźnych i strusi – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 885/2011 ⁽³⁾, dla prosiąt odsadzonych od maciory oraz odsadzonych od maciory świńiowatych innych niż *Sus scrofa domestica* – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 306/2013 ⁽⁴⁾ oraz dla indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 787/2013 ⁽⁵⁾.
- (5) W swojej opinii z dnia 11 grudnia 2014 r. ⁽⁶⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził również, że istnieją dowody wskazujące na korzystny wpływ stosowania dodatku u kur niosek na produkcję jaj. Wniosek ten można rozszerzyć na podrzędne gatunki drobiu odchowywanego na nioski. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 107/2010 z dnia 8 lutego 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 36 z 9.2.2010, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 885/2011 z dnia 5 września 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, kaczek rzeźnych, przepiórek, bażantów, kuropatw, perlic, gołębi, gęsi rzeźnych i strusi (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 229 z 6.9.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 306/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r. dotyczącym zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) u prosiąt odsadzonych od maciory oraz odsadzonych od maciory świńiowatych innych niż *Sus scrofa domestica* (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 91 z 3.4.2013, s. 5).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 787/2013 z dnia 16 sierpnia 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 220 z 17.8.2013, s. 15).

⁽⁶⁾ Dziennik EFSA (2015); 13(1):3970.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						CFU/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1823	Kemin Europa N.V.	<i>Bacillus subtilis</i> ATCC PTA-6737	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) zawierający co najmniej 1×10^{10} CFU/g dodatku</p> <p>Postać stała</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Zdolne do życia przetrwalniki <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na tryptonowym agarze sojowym po uprzednim ogrzaniu próbek paszy.</p> <p>Analiza jakościowa: metoda elektroforezy pulsacyjnej w zmiennym polu elektrycznym (PFGE).</p>	Kury nioski	—	1×10^8	—	W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać warunki przechowywania oraz stabilność granulowania.	20 lipca 2025 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1021**z dnia 29 czerwca 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	32,3
	MA	145,9
	MK	33,7
	ZZ	70,6
0707 00 05	MK	20,6
	TR	106,1
	ZZ	63,4
0709 93 10	TR	122,9
	ZZ	122,9
0805 50 10	AR	124,3
	BO	143,4
	TR	102,0
	ZA	160,8
	ZZ	132,6
0808 10 80	AR	169,6
	BR	101,4
	CL	129,4
	NZ	141,7
	US	148,6
	ZA	120,0
	ZZ	135,1
	ZZ	135,1
0809 10 00	TR	263,1
	ZZ	263,1
0809 29 00	TR	340,5
	US	581,4
	ZZ	461,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1022**z dnia 29 czerwca 2015 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczy wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone na okres od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentu taryfowego otwartego rozporządzeniem (WE) nr 431/2008 na mrożone mięso wołowe i cielęce**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 431/2008 ⁽²⁾ otwarto roczny kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.
- (2) Ilości objęte wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu, złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r., są większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości można wydać uprawnienia do przywozu, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾ w związku z art. 7 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu, złożone dla okresu od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 431/2008, stosuje się współczynnik przydziału określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 431/2008 z dnia 19 maja 2008 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (Dz.U. L 130 z 20.5.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone w odniesieniu do okresu od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 czerwca 2016 r. (w %)
09.4003	27,836632

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2015/1023

z dnia 15 czerwca 2015 r.

upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3, w związku z art. 218,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Środki ochrony dzieci przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem stanowią zasadniczą część tej polityki.
- (2) Unia przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („rozporządzenie Bruksela IIa”), którego celem jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracy między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, którego celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu bezprawnie uprowadzonych lub zatrzymanych dzieci.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami konwencji haskiej z 1980 r.
- (5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.
- (6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.
- (7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.
- (8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stronami. Unia nie może zatem przystąpić do niej ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

- (9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.
- (10) Andora złożyła swój dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. w dniu 6 kwietnia 2011 r. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Andory w dniu 1 lipca 2011 r.
- (11) Szereg państw członkowskich wyraziło już zgodę na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. Z oceny sytuacji w Andorze wynika, że te państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory, są w stanie wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie Andory zgodnie z warunkami określonym w konwencji haskiej z 1980 r.
- (12) Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory, powinny zatem zostać upoważnione do złożenia swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory w interesie Unii zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji. Królestwo Belgii, Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włoska, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Słowacka oraz Republika Finlandii, które już wyraziły zgodę na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r., nie powinny składać nowych oświadczeń o wyrażeniu zgody, ponieważ istniejące oświadczenia zachowują ważność na mocy międzynarodowego prawa publicznego.
- (13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003 i biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”) w interesie Unii, zostają niniejszym do tego upoważnione.
2. Te państwa członkowskie złożą nie później niż w dniu 16 czerwca 2016 r. oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii, w brzmieniu:
„[PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE – pełnia nazwa] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie Andory do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1023.”.
3. Każde z państw członkowskich informuje Radę i Komisję o złożeniu swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory i przekazuje Komisji tekst oświadczenia w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie, które przed datą przyjęcia niniejszej decyzji złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory do konwencji haskiej z 1980 r., nie składają nowych oświadczeń.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja jest skierowana do wszystkich państw członkowskich, z wyjątkiem: Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Słowackiej oraz Republiki Finlandii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
Dz. RASNAČS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/1024**z dnia 15 czerwca 2015 r.****upoważniająca niektóre państwa członkowskie do wyrażenia zgody, w interesie Unii Europejskiej, na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 3, w związku z art. 218,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska wyznaczyła jako jeden ze swoich celów wspieranie ochrony praw dziecka, zgodnie z treścią art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej. Środki ochrony dzieci przed bezprawnym uprowadzeniem lub zatrzymaniem stanowią zasadniczą część tej polityki.
- (2) Unia przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽²⁾ („rozporządzenie Bruksela IIa”), którego celem jest ochrona dzieci przed szkodliwymi skutkami bezprawnego uprowadzenia lub zatrzymania i ustanowienie procedur zapewniających niezwłoczny powrót dziecka do państwa jego zwykłego pobytu, a także zapewnienie ochrony prawa do kontaktów z dzieckiem i do pieczy nad nim.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 uzupełnia i wzmacnia Konwencję haską z dnia 25 października 1980 r. dotyczącą cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”), która ustanawia, na szczeblu międzynarodowym, system obowiązków i współpracę między umawiającymi się państwami oraz między organami centralnymi, którego celem jest zapewnienie niezwłocznego powrotu bezprawnie uprowadzonych lub zatrzymanych dzieci.
- (4) Wszystkie państwa członkowskie Unii są stronami konwencji haskiej z 1980 r.
- (5) Unia zachęca państwa trzecie do przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. i wspiera właściwe wdrażanie konwencji haskiej z 1980 r., uczestnicząc, wraz z państwami członkowskimi, między innymi w komisjach specjalnych organizowanych regularnie przez Haską Konferencję Prawa Prywatnego Międzynarodowego.
- (6) Wspólne ramy prawne mające zastosowanie między państwami członkowskimi Unii a państwami trzecimi można uznać za najlepsze rozwiązanie w delikatnych sprawach uprowadzenia dziecka za granicę.
- (7) Konwencja haska z 1980 r. przewiduje, że ma ona zastosowanie w stosunkach między państwem przystępującym a tymi umawiającymi się państwami, które złożyły oświadczenie o wyrażeniu zgody na to przystąpienie.
- (8) Konwencja haska z 1980 r. nie pozwala regionalnym organizacjom integracji gospodarczej, takim jak Unia, na zostanie jej stronami. Unia nie może zatem przystąpić do niej ani złożyć oświadczenia o wyrażeniu zgody dotyczącej państwa przystępującego.

⁽¹⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338 z 23.12.2003, s. 1).

- (9) Zgodnie z opinią 1/13 Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oświadczenia o wyrażeniu zgody na mocy konwencji z 1980 r. wchodzą w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii.
- (10) Singapur złożył swój dokument przystąpienia do konwencji haskiej z 1980 r. w dniu 28 grudnia 2010 r. Konwencja weszła w życie w odniesieniu do Singapuru w dniu 1 marca 2011 r.
- (11) Szereg państw członkowskich wyraziło już zgodę na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. Z oceny sytuacji w Singapurze wynika, że te państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Singapuru, są w stanie wyrazić zgodę, w interesie Unii, na przystąpienie Singapuru zgodnie z warunkami określonymi w konwencji haskiej z 1980 r.
- (12) Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Singapuru, powinny zatem zostać upoważnione do złożenia swoich oświadczeń o wyrażeniu zgody na przystąpienie Singapuru w interesie Unii zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji. Królestwo Belgii, Republika Czeska, Republika Federalna Niemiec, Republika Estońska, Irlandia, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Włosk, Republika Łotewska, Republika Litewska, Republika Malty, Republika Słowacka oraz Królestwo Szwecji, które wyraziły już zgodę na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r., nie powinny składać nowych oświadczeń o wyrażeniu zgody, ponieważ istniejące oświadczenia zachowują ważność na mocy międzynarodowego prawa publicznego.
- (13) Zjednoczone Królestwo oraz Irlandia są związane rozporządzeniem (WE) nr 2201/2003 i biorą udział w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji.
- (14) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie, które nie wyraziły jeszcze zgody na przystąpienie Singapuru do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę („konwencja haska z 1980 r.”) w interesie Unii, zostają niniejszym do tego upoważnione.
2. Te państwa członkowskie złożą nie później niż w dniu 16 czerwca 2016 r. oświadczenie o wyrażeniu zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r. w interesie Unii, w brzmieniu:
„[PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE – pełna nazwa] oświadcza, że wyraża zgodę na przystąpienie Singapuru do Konwencji haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę, zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/1024.”.
3. Każde z państw członkowskich informuje Radę i Komisję o złożeniu swojego oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Andory i przekazuje Komisji tekst oświadczenia w terminie dwóch miesięcy od jego złożenia.

Artykuł 2

Państwa członkowskie, które przed datą przyjęcia niniejszej decyzji złożyły oświadczenia o wyrażeniu zgody na przystąpienie Singapuru do konwencji haskiej z 1980 r., nie składają nowych oświadczeń.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do wszystkich państw członkowskich, z wyjątkiem: Królestwa Belgii, Republiki Czeskiej, Królestwa Danii, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Irlandii, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Włoskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Malty, Republiki Słowackiej oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
Dz. RASNAČS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/1025

z dnia 19 czerwca 2015 r.

uchylająca decyzję 2013/319/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2013/319/UE ⁽¹⁾, na podstawie zalecenia Komisji, Rada zdecydowała, że na Malcie istnieje nadmierny deficyt. Rada zauważyła, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Malcie wyniósł w 2012 r. 3,3 % PKB, przekraczając tym samym określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 3 % PKB, natomiast dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył określoną w Traktacie wartość referencyjną wynoszącą 60 % PKB. Rada zauważyła również, że Malta nie poczyniła wystarczających postępów na drodze do osiągnięcia wartości odniesienia dotyczącej redukcji długu i tym samym nie spełniła wymogów mających zastosowanie podczas okresu przejściowego ⁽²⁾, po dokonaniu korekty nadmiernego deficytu w 2012 r. ⁽³⁾.
- (2) W dniu 21 czerwca 2013 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97, Rada, na podstawie zalecenia Komisji, skierowała do Malty zalecenie, mające na celu zlikwidowanie nadmiernego deficytu najpóźniej do końca 2014 r. Zalecenie to podano do publicznej wiadomości.
- (3) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i zadłużenia publicznego oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽⁴⁾.
- (4) Rada podejmuje decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzje w sprawie istnienia nadmiernego deficytu są uchylane tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą progno 3 % PKB ⁽⁵⁾; oraz wskaźnik zadłużenia spełnia wymogi w odniesieniu do przyszłościowego elementu wskaźnika referencyjnego dotyczącego zadłużenia.
- (5) Na podstawie danych dostarczonych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, po przekazaniu przez Maltę notyfikacji w kwietniu 2015 r. oraz w oparciu o program stabilności na 2015 r. i prognozę Komisji z wiosny 2015 r. uzasadnione są następujące wnioski:
— Po osiągnięciu w 2012 r. szczytowego poziomu, tj. 3,6 % PKB, w 2013 r. odnotowano spadek deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do 2,6 % PKB, a w 2014 r. do 2,1 % PKB. Zmniejszenie deficytu w 2014 r. było głównie spowodowane poprawą warunków koniunkturalnych i podjęciem środków budżetowych, które doprowadziły do znacznego zwiększenia dochodów bieżących (o 2,5 % PKB) z nadwyżką kompensującą wzrost wydatków bieżących (o 0,8 % PKB) oraz wzrostem (o 0,1 % PKB) wydatków kapitałowych netto wynikającym z wyższego wskaźnika wykorzystania środków unijnych.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/319/UE z dnia 21 czerwca 2013 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Malcie (Dz.U. L 173 z 26.6.2013, s. 52).

⁽²⁾ Po uchyleniu procedury nadmiernego deficytu w grudniu 2012 r., zgodnie z paktem stabilności i wzrostu, Malta korzystała z trzyletniego – rozpoczynającego się w 2012 r. – okresu przejściowego, w trakcie którego miała osiągnąć wartość odniesienia dotyczącą redukcji długu. Wymogi mające zastosowanie podczas okresu przejściowego zostały ustanowione w art. 2 ust. 1a akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6) i szczegółowo określone w dokumencie pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji” z dnia 3 września 2012 r. (Zob.: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf). Minimalna liniowa korekta strukturalna wymagana w roku 2012 wynosiła 0,4 punktu procentowego PKB, a deficyt strukturalny w tym roku pogorszył się o ½ punktu procentowego PKB.

⁽³⁾ Deficyt i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych odnotowane w 2012 r. skorygowano następnie do poziomu, odpowiednio, 3,6 % PKB i 67,4 % PKB.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji”.

- W przedłożonym przez rząd Malty w dniu 30 kwietnia 2015 r. programie stabilności na lata 2015–2018 przewiduje się, że deficyt spadnie do poziomu 1,6 % PKB w 2015 r., a w 2016 r. do 1,1 % PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2015 r. przewiduje się, że w 2015 r. deficyt wyniesie 1,8 % PKB, a w 2016 r. 1,5 % PKB. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB.
- Saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, poprawiło się o 1,3 % PKB w latach 2013–2014.
- W 2013 r., ze względu na wartość rezydualną zmiany długu przejściowo zwiększającą zadłużenie, relacja długu do PKB wzrosła z poziomu 67,4 % PKB odnotowanego w 2012 r. do 69,2 % PKB. W 2014 r. zmniejszyła się do 68,0 % PKB. Przewiduje się, że do 2016 r., również ze względu na optymistyczny scenariusz makroekonomiczny, dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszy się do 65,4 % PKB. Ponadto w 2014 r. zapewniona została zgodność z perspektywiczną regułą dotyczącą zadłużenia.
- (6) Poczynając od 2015 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Malta podlega funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinna w odpowiednim tempie czynić postępy w realizacji swojego średniookresowego celu budżetowego, przestrzegając przy tym wartości odniesienia dotyczącej wydatków, oraz spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97. W tym kontekście wydaje się, że zarówno w roku 2015, jak i w roku 2016 istnieje ryzyko pewnego odchylenia od wymaganej korekty na poziomie 0,6 % PKB służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego. W 2015 r. poprawa salda strukturalnego wyniesie według prognoz 0,1 % PKB poniżej wymaganej korekty. Wprawdzie korekta przewidywana na 2016 r. jest zgodna z wymaganą korektą, jednak w latach 2015 i 2016 ujętych łącznie istnieje ryzyko pewnego odchylenia. W związku z tym w latach 2015 i 2016 potrzebne będą dodatkowe środki.
- (7) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (8) W opinii Rady nadmierny deficyt na Malcie został skorygowany i w związku z tym należy uchylić decyzję 2013/319/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt na Malcie został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2013/319/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Malty.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/1026**z dnia 19 czerwca 2015 r.****uchylająca decyzję 2009/589/WE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 lipca 2009 r., zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Rada przyjęła, na podstawie zalecenia Komisji, decyzję Rady 2009/589/WE ⁽¹⁾, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Polsce.
- (2) W tym samym dniu, zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, na podstawie zalecenia Komisji, Rada przyjęła skierowane do Polski zalecenie zlikwidowania nadmiernego deficytu do końca 2012 r.
- (3) W dniu 21 czerwca 2013 r. Rada stwierdziła, że Polska podjęła skuteczne działania, ale po przyjęciu pierwotnego zalecenia wystąpiły niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych. W związku z tym Rada, na podstawie zalecenia Komisji, uznała, że spełnione zostały warunki przewidziane w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 i na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przyjęła nowe zalecenie dotyczące Polski, mające na celu likwidację nadmiernego deficytu do końca 2014 r. ⁽³⁾.
- (4) W dniu 10 grudnia 2013 r., zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, Rada podjęła decyzję, w której stwierdziła, że Polska nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. dotyczące skorygowaniu nadmiernego deficytu do 2014 r. ⁽⁴⁾ oraz przyjęła, na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE, nowe zalecenie, w którym zaleciła Polsce zlikwidowanie nadmiernego deficytu do 2015 r. ⁽⁵⁾. Polsce zalecono osiągnięcie deficytu nominalnego na poziomie 4,8 % PKB w 2013 r., 3,9 % PKB w 2014 r. oraz 2,8 % PKB w 2015 r. (z wyłączeniem skutków transferu aktywów w ramach reformy systemu emerytalnego). Zgodnie z prognozą makroekonomiczną leżącą u podstaw zalecenia Rady odpowiadało to poprawie salda strukturalnego o 1 % PKB w 2014 r. i o 1,2 % PKB w 2015 r. Polsce zalecono również rygorystyczne wdrożenie już zapowiedzianych i uchwalonych środków oraz ich uzupełnienie o dodatkowe środki, które pozwolą na trwałe skorygowanie nadmiernego deficytu do 2015 r. Polsce wyznaczono dzień 15 kwietnia 2014 r. jako termin na przedstawienie sprawozdania dotyczącego środków podjętych w celu zastosowania się do tego zalecenia.
- (5) W dniu 2 czerwca 2014 r. Komisja stwierdziła, że w danym momencie nie ma potrzeby podejmowania dalszych kroków w ramach procedury dotyczącej nadmiernego deficytu.
- (6) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby stosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i zadłużenia publicznego oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/589/WE z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Polsce (Dz.U. L 202 z 4.8.2009, s. 46).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Polsce.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/758/UE z dnia 10 grudnia 2013 r. stwierdzająca, że Polska nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 46).

⁽⁵⁾ Zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2013 r. mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Polsce.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

- (7) Rada podejmuje decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu powinna zostać uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą prognozą prognozą 3 % PKB ⁽¹⁾; oraz wskaźnik zadłużenia spełnia wymogi w odniesieniu do przyszłościowego elementu wskaźnika odniesienia dotyczącego zadłużenia.
- (8) Ponadto zgodnie z paktem stabilności i wzrostu należy odpowiednio uwzględnić reformy systemu emerytalnego wprowadzające strukturę wielofilarową, obejmującą obowiązkowy filar kapitałowy.
- (9) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, w rezultacie przedłożenia przez Polskę danych w kwietniu 2015 r., programu konwergencji z 2015 r. oraz prognozy Komisji z wiosny 2015 r., uzasadnione jest wyciągnięcie następujących wniosków:
- W 2014 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 3,2 % PKB. Ponieważ wartość tę można uznać za bliską wartości referencyjnej, a relacja długu do PKB w Polsce w sposób stabilny utrzymuje się poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB, w przypadku Polski możliwe jest uwzględnienie przepisów art. 2 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 dotyczących reformy systemu emerytalnego. Polska reforma systemu emerytalnego z 1999 r. została zmieniona ustawą przyjętą w grudniu 2013 r. Na podstawie tej ustawy część aktywów zgromadzonych w prywatnych, kapitałowych funduszach emerytalnych (stanowiących drugi filar polskiego systemu emerytalnego), została przeniesiona do publicznego systemu ubezpieczenia społecznego (pierwszego filaru polskiego systemu emerytalnego). Ponadto drugi filar systemu emerytalnego stracił swój powszechny charakter, gdyż udział w nim przestał być obowiązkowy. W rezultacie, zmiany wprowadzone w 2013 r. sprawiły, że reforma systemu emerytalnego z 1999 r. straciła swój systemowy charakter. Jednakże do końca lipca 2014 r. składki na ubezpieczenia społeczne wnoszone przez wszystkich uczestników były przekazywane do drugiego filaru. Składki te stanowią koszt netto reformy systemu emerytalnego z 1999 r. i należy je uwzględnić przy ocenie korekty nadmiernego deficytu. Łączne bezpośrednie koszty netto w okresie styczeń – lipiec 2014 r. szacuje się na 0,4 % PKB, a tym samym są one wystarczające, by wyjaśnić fakt przekroczenia w 2014 r. przez deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB.
 - W przedłożonym przez rząd Polski w dniu 30 kwietnia 2015 r. programie konwergencji zakłada się docelowe wartości deficytu na poziomie 2,7 % PKB w 2015 r. i 2,3 % PKB w 2016 r. W prognozie Komisji z wiosny 2015 r. zakłada się deficyt w wysokości 2,8 % PKB w 2015 r. oraz, przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki, 2,6 % PKB w 2016 r. W związku z tym oczekuje się, że w okresie objętym prognozą deficyt będzie w dalszym ciągu utrzymywał się poniżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB.
 - Komisja szacuje, że saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych skorygowane o wpływ cyklu koniunkturalnego oraz z wyłączeniem środków jednorazowych i innych środków tymczasowych, uległo w 2014 r. poprawie o 0,9 % PKB.
 - Zadłużenie brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniosło w 2014 r. 50,1 % PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2015 r. zakłada się, że zadłużenie brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 50,9 % PKB w 2015 r. oraz 50,8 % PKB w 2016 r., tj. utrzyma się poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 60 % PKB.
- (10) Od roku 2015, tj. roku po dokonaniu korekty nadmiernego deficytu, Polska podlega funkcji zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinna w odpowiednim tempie osiągać postępy w realizacji swojego średniookresowego celu budżetowego, w tym przestrzegać wartości odniesienia dotyczącego wydatków. W prognozie Komisji z wiosny 2015 r. zakłada się poprawę salda strukturalnego o 0,2 % PKB zarówno w roku 2015, jak i 2016, przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki. Na podstawie całościowej oceny prognozuje się, że Polska spełni kryterium dotyczące wymaganej w 2015 r. korekty służącej realizacji średniookresowego celu budżetowego, biorąc za podstawę wzrost wydatków netto kształtujący się poniżej wartości odniesienia dotyczącej wydatków, podczas gdy w 2016 r. istnieje ryzyko pewnego odchylenia od wymaganej korekty, gdyż korekta strukturalna jest mniejsza od wymaganej w tymże roku, w związku z czym w 2016 r. konieczne będą dodatkowe środki.
- (11) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (12) W ocenie Rady nadmierny deficyt w Polsce został skorygowany, a zatem należy uchylić decyzję 2009/589/WE.

⁽¹⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji” z dnia 3 września 2012 r. Zob.: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf

- (13) Rada przypomina, że reforma systemu emerytalnego z 1999 r. doprowadziła do zastąpienia publicznego systemu emerytalnego o zdefiniowanych świadczeniach przez trzyfilarowy system oparty na zdefiniowanej składce. Głównym celem reformy była poprawa stabilności polskiego systemu emerytalnego, zwłaszcza w świetle poważnych wyzwań, przed którymi Polska stoi z uwagi na prognozy demograficzne. Zmiana reformy systemu emerytalnego pod koniec 2013 r. ponownie zwiększyła rolę pierwszego, publicznego filaru, który – w przeciwieństwie do drugiego filaru – nie jest systemem kapitałowym, lecz systemem repartycyjnym o zdefiniowanej składce. Zmiana reformy systemu emerytalnego z 1999 r., nawet jeśli w perspektywie krótkoterminowej prowadzi do pewnego złagodzenia napięcia pod względem sytuacji budżetowej, nie przyczynia się do poprawy długoterminowej stabilności finansów publicznych, gdyż krótkoterminowe korzyści wynikające z wyższych składek na ubezpieczenie społeczne i niższych płatności z tytułu odsetek zostaną zniwelowane przez wyższe w przyszłości wypłaty emerytur z publicznego filaru systemu emerytalnego. Ogólnie rzecz biorąc, zmiana reformy systemu emerytalnego z 1999 r. niesie za sobą w długim okresie pewne ryzyko dla polskich finansów publicznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Polsce został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2009/589/WE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczypospolitej Polskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/1027**z dnia 23 czerwca 2015 r.****dotycząca zasad mających zastosowanie do ekspertów oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady i uchylająca decyzję 2007/829/WE**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 240 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Delegowanie ekspertów może być przydatne dla Sekretariatu Generalnego Rady (zwanego dalej „SGR”) w realizacji jego misji polegającej na wspomaganium Rady Europejskiej i Rady zgodnie z, odpowiednio, art. 235 ust. 4 i art. 240 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), umożliwiając SGR korzystanie z szerokiej wiedzy i doświadczenia zawodowego takich ekspertów, w szczególności w dziedzinach, w których taka wiedza fachowa nie jest łatwo dostępna w samym SGR.
- (2) Wymianę doświadczeń zawodowych i wiedzy z zakresu polityk europejskich należy wspierać przez okresowe powoływanie ekspertów wywodzących się z sektora publicznego państw członkowskich (zwanymi dalej „oddelegowanymi ekspertami krajowymi”) lub z publicznych organizacji międzyrządowych.
- (3) Zakłada się, że oddelegowani eksperci krajowi w okresie ich oddelegowania do SGR nabędą wiedzę, która pomoże im w realizacji ich zadań podczas przyszłych prezydencji Rady.
- (4) Prawa i obowiązki ekspertów powinny gwarantować, że będą oni wypełniać swoje zadania, kierując się wyłącznie interesem SGR.
- (5) Ze względu na czasowy charakter swojej pracy i szczególny status eksperci nie powinni przyjmować odpowiedzialności za wykonywanie przez SGR jego prerogatyw publicznoprawnych określonych w Traktatach, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (6) Należy określić warunki zatrudnienia ekspertów; powinny one mieć zastosowanie bez względu na pochodzenie środków budżetowych przeznaczonych na pokrycie wydatków.
- (7) Z uwagi na fakt, że zasady ustanowione w niniejszej decyzji powinny zastąpić zasady określone w decyzji Rady 2007/829/WE ⁽¹⁾, należy ją uchylić, z zastrzeżeniem jej dalszego stosowania do oddelegowań trwających w momencie wejścia w życie niniejszej decyzji.
- (8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 ⁽²⁾ zmieniło regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (zwany dalej „regulaminem pracowniczym”), w szczególności jego postanowienia dotyczące warunków pracy, urlopów oraz obliczania dodatków, zamieszczone w załączniku VII do tego regulaminu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Zasady ustanowione w niniejszej decyzji mają zastosowanie do ekspertów spełniających warunki określone w art. 2, oddelegowanych do SGR w interesie Rady Europejskiej i Rady, którzy należą do jednej z poniższych grup:

a) oddelegowanych ekspertów krajowych; grupa ta obejmuje ekspertów oddelegowanych:

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2007/829/WE z dnia 5 grudnia 2007 r. dotycząca zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady i uchylająca decyzję 2003/479/WE (Dz.U. L 327 z 13.12.2007, s. 10).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 15).

- (i) przez administrację publiczną państw członkowskich na poziomie krajowym lub regionalnym;
 - (ii) na podstawie zgody wyrażonej w indywidualnych przypadkach przez SGR na oddelegowanie eksperta krajowego przez podmiot zatrudniający inny niż administracja publiczna państwa członkowskiego na poziomie krajowym lub regionalnym, jeżeli interes SGR uzasadnia zapewnienie specyficznej wiedzy fachowej jako rozwiązanie tymczasowe, pod warunkiem że dany podmiot zatrudniający:
 - jest niezależnym uniwersytetem lub organizacją badawczą, której celem nie jest wypracowywanie zysków w celu ich redystrybucji, lub
 - stanowi część sektora publicznego zgodnie z przepisami prawa krajowego tego podmiotu zatrudniającego.
- Oddelegowani eksperci krajowi mogą być oddelegowani na zasadach niegenerujących kosztów;
- b) ekspertów oddelegowanych na zasadach niegenerujących kosztów przez publiczne organizacje międzyrządowe (z wyjątkiem organów unijnych w rozumieniu art. 1a ust. 2 regulaminu pracowniczego), w przypadkach gdy wymagane jest przekazywanie wiedzy specjalistycznej lub fachowej.
2. Artykuły 18, 19 i 20 nie mają zastosowania do ekspertów oddelegowanych na zasadach niegenerujących kosztów.

Artykuł 2

Warunki oddelegowania

Aby kwalifikować się do oddelegowania do SGR, eksperci muszą:

- 1) być zatrudnieni przez dany podmiot zatrudniający, pozostając w stosunku służbowym lub umownym, przez co najmniej 12 miesięcy poprzedzających oddelegowanie;
- 2) pozostawać zatrudnieni przez swój podmiot zatrudniający przez cały okres oddelegowania;
- 3) posiadać co najmniej trzyletnie doświadczenie w pracy w pełnym wymiarze godzin na stanowisku administracyjnym, naukowym, technicznym, doradczym lub kierowniczym, mającym znaczenie dla wykonywania powierzonych im zadań. Przed oddelegowaniem podmiot zatrudniający dostarcza SGR oświadczenie na temat zatrudnienia eksperta w okresie ostatnich 12 miesięcy;
- 4) posiadać obywatelstwo państwa członkowskiego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego punktu, eksperci niebędący obywatelami państw członkowskich mogą być oddelegowani z publicznej organizacji międzyrządowej; w takich wyjątkowych przypadkach SGR powinien upewnić się, że nie zachodzi konflikt interesów oraz chroniona jest niezależność i spójność polityk i działań SGR;

- 5) posiadać gruntowną znajomość jednego z języków urzędowych Unii, a także wystarczającą znajomość drugiego języka, w stopniu umożliwiającym wykonywanie powierzonych im zadań.

Artykuł 3

Procedura wyboru

1. Eksperci są wybierani zgodnie z otwartą i przejrzystą procedurą, której szczegółowe elementy praktyczne określa się zgodnie z art. 32.

Z zastrzeżeniem art. 2 pkt 4 oddelegowania ekspertów dokonuje się spośród obywateli możliwie jak największej liczby państw członkowskich. Państwa członkowskie i SGR wspólnie zapewniają, w miarę możliwości, równowagę między liczbą mężczyzn a liczbą kobiet oraz przestrzeganie zasady równości szans.

2. Do stałych przedstawicielstw państw członkowskich lub, w stosownych przypadkach, publicznej organizacji międzyrządowej wysła się zaproszenie do wyrażenia zainteresowania. W zaproszeniu tym wskazuje się opisy stanowisk pracy, kryteria wyboru i termin składania zgłoszeń.
3. Wszystkie zgłoszenia przekazywane są SGR za pośrednictwem stałych przedstawicielstw państw członkowskich lub poprzez dział zasobów ludzkich danej organizacji międzyrządowej.
4. W należycie uzasadnionych wyjątkowych okolicznościach i w interesie Rady Europejskiej SGR może postanowić, że dany ekspert zostanie wybrany z pominięciem procedury wyboru określonej w ust. 1, 2 i 3.

5. Oddelegowanie ekspertów uzależnione jest od szczególnych potrzeb oraz możliwości budżetowych SGR.
6. SGR tworzy dla danego eksperta indywidualne akta osobowe. Akta te zawierają istotne informacje administracyjne.

Artykuł 4

Procedura administracyjna dotycząca oddelegowania

1. Oddelegowywanie następuje na podstawie wymiany listów między dyrektorem generalnym SGR ds. administracji a stałym przedstawicielstwem danego państwa członkowskiego lub, w stosownych przypadkach, publiczną organizacją międzyrządową. Stałe przedstawicielstwo danego państwa członkowskiego jest także powiadamiane o oddelegowaniu obywateli tego państwa członkowskiego z publicznych organizacji międzyrządowych. W wymianie listów należy wskazać miejsce oddelegowania i grupę funkcyjną, do której będzie należał ekspert (AD lub AST, zgodnie z regulaminem pracowniczym). W wymianie listów należy również wskazać przełożonego eksperta w dyrekcji generalnej, dyrekcji, dziale lub komórce organizacyjnej, do której jest on oddelegowany, oraz szczegółowy opis zadań, które ma wykonywać. Do wymiany listów załączana jest kopia zasad mających zastosowanie do danego eksperta.
2. W indywidualnych przypadkach można zezwolić na oddelegowanie ekspertów na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów, o którym mowa w rozdziale IV. Udzielając takiego zezwolenia, bierze się pod uwagę miejsce naboru eksperta, dyrekcję generalną, do której zostanie on oddelegowany, zasadę równowagi geograficznej, o której mowa w art. 3 ust. 1 akapit drugi, oraz proponowane obowiązki.

Artykuł 5

Okres oddelegowania

1. Okres oddelegowania wynosi minimalnie sześć miesięcy, a maksymalnie – dwa lata. Okres ten może być następnie odnawiany, przy czym łączny okres oddelegowania nie może przekraczać czterech lat.

Jednak w wyjątkowych przypadkach, na wniosek właściwego dyrektora generalnego w SGR i za uprzednią zgodą podmiotu zatrudniającego, dyrektor generalny SGR ds. administracji może zezwolić na jedno- lub wielokrotne przedłużenie okresu oddelegowania, przekraczające maksymalny czteroletni okres oddelegowania, o którym mowa w akapicie pierwszym, o maksymalnie dwa dodatkowe lata.

2. Okres oddelegowania ustala się na początku w ramach wymiany listów, o której mowa w art. 4 ust. 1. Tę samą procedurę stosuje się w przypadku odnowienia lub przedłużenia okresu oddelegowania.
3. Ekspert, który był już oddelegowany do SGR, może zostać ponownie oddelegowany, jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) ekspert ten nadal spełnia warunki oddelegowania, o których mowa w art. 2;
 - b) od zakończenia poprzedniego okresu oddelegowania, łącznie z odnowieniem i przedłużeniem, lub następującej po nim umowy o pracę z SGR upłynęło co najmniej sześć lat.

Niniejszy przepis nie uniemożliwia SGR przyjęcia eksperta – którego poprzednie oddelegowanie, obejmujące wszelkie odnowienia i przedłużenia, trwało krócej niż sześć lat – przed upływem sześciu lat od zakończenia pierwszego okresu oddelegowania, ale w takim przypadku nowe oddelegowanie nie przekracza pozostałej części sześcioletniego okresu.

Artykuł 6

Obowiązki pracodawcy

Przez cały okres trwania oddelegowania podmiot zatrudniający eksperta nadal:

- 1) wypłaca wynagrodzenie eksperta;
- 2) odpowiada za wszystkie prawa socjalne eksperta, zwłaszcza prawa dotyczące zabezpieczenia społecznego, ubezpieczenia i emerytury; oraz
- 3) z zastrzeżeniem art. 10 ust. 2 lit. d), zachowuje status administracyjny eksperta jako funkcjonariusza, urzędnika albo pracownika i informuje Dyrekcję Generalną ds. Administracji w SGR o wszelkich zmianach statusu administracyjnego eksperta jako funkcjonariusza, urzędnika albo pracownika.

Artykuł 7

Obowiązki

1. Eksperci pomagają urzędnikom SGR oraz innym pracownikom i realizują powierzone im zadania.

Obowiązki, które ma wypełniać ekspert, są określane w drodze porozumienia między SGR a podmiotem zatrudniającym:

- a) w interesie komórki organizacyjnej SGR, do której oddelegowano eksperta; oraz
- b) z uwzględnieniem kwalifikacji eksperta.

2. Powierzone ekspertowi zadania mogą obejmować m.in. analizy, opracowania, wymianę wiedzy między administracjami, zarządzanie projektami oraz wspieranie SGR w pracach grup i komitetów przygotowawczych Rady.

Niezależnie od akapitu pierwszego ust. 1 i akapitu pierwszego niniejszego ustępu, Sekretarz Generalny może, na wniosek dyrektora generalnego komórki organizacyjnej, do której ekspert jest przydzielony, powierzyć ekspertowi szczególne zadania i skierować go do odbycia jednej lub więcej podróży służbowych, po upewnieniu się, że nie występuje konflikt interesów.

3. Ekspert bierze udział w podróżach służbowych i spotkaniach wyłącznie wtedy, gdy:

- a) towarzyszy urzędnikowi SGR lub innemu pracownikowi; lub
- b) występuje jako obserwator lub wyłącznie w celach informacyjnych, jeżeli jest sam.

O ile dyrektor generalny danej komórki organizacyjnej SGR nie udzieli specjalnego mandatu – zgodnie z warunkami wdrażania niniejszej decyzji – ekspertowi nie wolno podejmować w imieniu SGR żadnych zobowiązań wobec osób trzecich.

4. SGR zachowuje wyłączną odpowiedzialność za zatwierdzenie wyników zadań realizowanych przez eksperta.

5. Zainteresowane komórki organizacyjne SGR, podmiot zatrudniający eksperta oraz ekspert dokładają wszelkich możliwych starań, by uniknąć rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów w związku z zadaniami eksperta w okresie oddelegowania. W tym celu SGR, z odpowiednim wyprzedzeniem, informuje eksperta i jego podmiot zatrudniający o planowanych zadaniach i zwraca się do każdego z nich o potwierdzenie na piśmie, że nie są im znane żadne powody, dla których ekspertowi nie można powierzyć tych zadań.

Ekspert jest w szczególności proszony o poinformowanie o ewentualnym konflikcie między pewnymi aspektami jego sytuacji rodzinnej (zwłaszcza działalnością zawodową członków bliskiej lub dalszej rodziny lub też pewnymi ważnymi interesami finansowymi jego albo członków rodziny) a planowanymi zadaniami realizowanymi w okresie oddelegowania.

Podmiot zatrudniający i ekspert zobowiązują się powiadomić SGR o każdej zmianie okoliczności w okresie oddelegowania, która mogłaby spowodować zaistnienie konfliktu interesów.

6. Jeżeli SGR uważa, że charakter zadań powierzonych ekspertowi wymaga zastosowania szczególnych środków bezpieczeństwa, przed oddelegowaniem eksperta uzyskuje się poświadczenie bezpieczeństwa.

7. W przypadku naruszenia przepisów ust. 2, 3 i 5 niniejszego artykułu SGR może zakończyć oddelegowanie eksperta na podstawie art. 10 ust. 2 lit. c).

Artykuł 8

Prawa i obowiązki ekspertów

1. W okresie oddelegowania ekspert działa w sposób uczciwy. W szczególności:

- a) ekspert wykonuje powierzone mu zadania oraz działa, mając na uwadze wyłącznie interes Rady Europejskiej i Rady.

W szczególności ekspert, wykonując swoje obowiązki, nie przyjmuje poleceń od swojego podmiotu zatrudniającego, jakiegokolwiek rządu ani żadnej innej osoby, prywatnego przedsiębiorstwa ani podmiotu publicznego; nie podejmuje też żadnych działań na ich rzecz;

- b) ekspert powstrzymuje się od wszelkich działań, w szczególności od publicznego wyrażania opinii, które mogą naruszyć powagę jego stanowiska w SGR;

- c) każdy ekspert, który – w ramach wykonywania zadań – poproszony jest o zajęcie stanowiska na temat rozpatrywanej sprawy lub jej rozstrzygnięcia, która wiąże się z jego osobistymi interesami, co mogłoby ograniczyć jego niezależność, informuje o tym swojego przełożonego;
 - d) ekspert nie publikuje ani nie przyczynia się do publikacji, samodzielnie lub we współpracy z innymi, żadnego tekstu, którego tematyka dotyczy działalności Unii, bez uzyskania na to zezwolenia zgodnie z warunkami i zasadami obowiązującymi w SGR. Zezwolenia na publikację odmawia się jedynie w przypadku, gdy planowana publikacja mogłaby szkodzić interesom Unii;
 - e) wszystkie prawa do pracy wykonanej przez eksperta w ramach realizacji jego zadań stanowią własność SGR;
 - f) ekspert zamieszkuje w miejscu oddelegowania lub w takim oddaleniu od niego, by nie utrudniało to właściwego wykonywania powierzonych mu zadań;
 - g) ekspert pomaga i służy radą przełożonym, którym podlega, i jest przed nimi odpowiedzialny za wykonanie powierzonych mu zadań.
2. Zarówno w okresie oddelegowania, jak i po jego zakończeniu ekspert musi zachować najwyższą dyskrecję w odniesieniu do wszystkich faktów i informacji, o których dowiedział się w związku z wykonywanymi przez siebie zadaniami. Ekspert nie ujawnia osobom nieuprawnionym żadnych informacji ani dokumentów w jakiegokolwiek formie, które nie zostały zgodnie z prawem podane do wiadomości publicznej, ani nie wykorzystuje ich dla własnej korzyści.
3. Po zakończeniu okresu oddelegowania ekspert jest w dalszym ciągu zobowiązany do uczciwego i roztropnego działania przy wykonywaniu nowych zadań i przy przyjmowaniu niektórych stanowisk lub korzyści.

W tym celu w okresie trzech lat po zakończeniu okresu oddelegowania ekspert niezwłocznie powiadamia SGR o wszelkich obowiązkach lub zadaniach, które mogą spowodować powstanie konfliktu interesów w związku z zadaniami wykonywanymi przez tego eksperta w okresie oddelegowania.

4. Ekspert podlega przepisom bezpieczeństwa obowiązującym w SGR, w tym przepisom o ochronie danych i przepisom o ochronie sieci SGR. Ekspert podlega również przepisom regulującym ochronę interesów finansowych Unii.
5. Naruszenie ust. 1, 2 i 4 niniejszego artykułu w okresie oddelegowania uprawnia SGR do zakończenia okresu oddelegowania eksperta na podstawie art. 10 ust. 2 lit. c).
6. Ekspert niezwłocznie powiadamia swojego przełożonego na piśmie, jeżeli w trakcie oddelegowania do wiadomości eksperta trafią fakty, na podstawie których można domniemywać istnienia:
- a) ewentualnych działań nielegalnych, w tym oszustwa lub korupcji, szkodliwych dla interesów Unii; lub
 - b) działania związanego z wykonywaniem obowiązków służbowych, które to działanie może stanowić poważny brak przestrzegania obowiązków urzędników Unii lub ekspertów.

Niniejszy ustęp ma zastosowanie również w przypadku poważnego zaniedbania wypełniania podobnego zobowiązania ze strony członka instytucji lub innej osoby pełniącej służbę lub wykonującej pracę na rzecz instytucji.

7. Jeżeli przełożony otrzyma powiadomienie, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, musi podjąć działania przewidziane w art. 22a ust. 2 regulaminu pracowniczego. Art. 22a, 22b i 22c regulaminu pracowniczego mają zastosowanie do przełożonego na zasadach określonych w art. 4 ust. 1 niniejszej decyzji. Przepisy te mają także odpowiednio zastosowanie do danego eksperta, aby zagwarantować przestrzeganie jego praw.

Artykuł 9

Zawieszenie oddelegowania

1. Na pisemny wniosek eksperta lub jego podmiotu zatrudniającego i za zgodą tego podmiotu zatrudniającego, SGR może zezwolić na zawieszenie oddelegowania oraz określić warunki mające zastosowanie do tego zawieszenia. W okresie zawieszenia:
- a) dodatki, o których mowa w art. 19, nie są wypłacane;
 - b) koszty, o których mowa w art. 20, są zwracane jedynie w przypadku, gdy zawieszenie następuje na wniosek SGR.
2. SGR informuje podmiot zatrudniający eksperta i stałe przedstawicielstwo danego państwa członkowskiego.

*Artykuł 10***Zakończenie okresu oddelegowania**

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 oddelegowanie może zostać zakończone na wniosek SGR lub podmiotu zatrudniającego eksperta, pod warunkiem zachowania trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia. Może być ono również zakończone na wniosek eksperta, pod warunkiem zachowania takiego samego okresu wypowiedzenia i z zastrzeżeniem zgody podmiotu zatrudniającego eksperta i SGR.
2. W niektórych wyjątkowych okolicznościach okres oddelegowania może zostać zakończony bez zachowania okresu wypowiedzenia:
 - a) przez podmiot zatrudniający eksperta, jeżeli wymaga tego istotny interes podmiotu zatrudniającego;
 - b) w drodze porozumienia między SGR a podmiotem zatrudniającym eksperta, na wniosek eksperta skierowany do obu stron, jeżeli wymaga tego istotny interes osobisty lub zawodowy eksperta;
 - c) przez SGR w przypadku niewywiązania się przez eksperta z obowiązków określonych w niniejszej decyzji. Ekspert otrzymuje wcześniej możliwość przedstawienia uwag;
 - d) przez SGR w przypadku zakończenia lub zmiany statusu administracyjnego eksperta jako funkcjonariusza, urzędnika albo pracownika danego podmiotu zatrudniającego. Ekspert otrzymuje wcześniej możliwość przedstawienia uwag.
3. W przypadku zakończenia okresu oddelegowania na podstawie ust. 2 lit. c), SGR niezwłocznie informuje o tym podmiot zatrudniający i stałe przedstawicielstwo danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

WARUNKI PRACY*Artykuł 11***Zabezpieczenie społeczne**

1. Przed rozpoczęciem okresu oddelegowania pracodawca zaświadcza SGR, że przez cały czas trwania tego okresu ekspert będzie podlegał przepisom o zabezpieczeniu społecznym, które to przepisy mają zastosowanie do administracji publicznej państwa członkowskiego zatrudniającej eksperta lub do zatrudniającej go publicznej organizacji międzyrządowej. W tym celu administracja publiczna państwa członkowskiego przedstawia SGR zaświadczenie, o którym mowa w art. 19 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ (zwane dalej „dokumentem przenośnym A1”). Publiczna organizacja międzyrządowa przedstawia SGR certyfikat równoważny dokumentowi przenośnemu A1 i potwierdza, że mające zastosowanie przepisy dotyczące zabezpieczenia społecznego przewidują pokrywanie kosztów opieki zdrowotnej poniesionych za granicą.
2. Z chwilą rozpoczęcia oddelegowania ekspert zostaje objęty przez SGR ubezpieczeniem od wypadków. SGR dostarcza ekspertowi kopię warunków ubezpieczenia, obowiązujących w dniu, w którym zgłosi się on do właściwej komórki organizacyjnej Dyrekcji Generalnej ds. Administracji w celu dopełnienia formalności administracyjnych związanych z oddelegowaniem.
3. Jeżeli w związku z podróżą służbową, w której ekspert bierze udział na zasadach określonych w art. 7 ust. 3 i art. 29, konieczne jest dodatkowe lub szczególne ubezpieczenie, jego koszty pokrywa SGR.

*Artykuł 12***Godziny pracy**

1. Ekspert podlega obowiązującym w SGR zasadom dotyczącym godzin pracy oraz ustaleniom dotyczącym elastycznego czasu pracy, w zależności od wymogów stanowiska, które zostało mu powierzone w SGR.
2. Przez cały okres oddelegowania ekspert pracuje w pełnym wymiarze godzin. Na należycie uzasadniony wniosek dyrekcji generalnej, SGR może zezwolić ekspertowi, po uzyskaniu zgody od jego podmiotu zatrudniającego, na pracę w niepełnym wymiarze godzin, jeśli jest to zgodne z interesem SGR.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1).

3. W przypadku zezwolenia na pracę w niepełnym wymiarze godzin ekspert pracuje przynajmniej przez połowę standardowego wymiaru czasu pracy.
4. Ekspertowi można przyznać dodatki stosowane w SGR z tytułu pracy w systemie zmianowym lub z tytułu dyżurów.

Artykuł 13

Nieobecność w pracy z powodu choroby lub wypadku

1. W przypadku nieobecności w pracy z powodu choroby lub wypadku ekspert jak najszybciej powiadamia swego przełożonego, podając swoje aktualne miejsce pobytu. Jeżeli ekspert jest nieobecny przez okres dłuższy niż trzy następujące po sobie dni, przedstawia zaświadczenie lekarskie i może zostać poddany badaniom lekarskim zleconym przez SGR.
2. Jeżeli okres nieobecności w pracy spowodowany chorobą lub wypadkiem i trwający nie więcej niż trzy dni przekracza w ciągu dwunastu miesięcy łącznie dwanaście dni, ekspert ma obowiązek przedstawienia zaświadczenia lekarskiego za każdy kolejny okres nieobecności spowodowanej chorobą lub wypadkiem.
3. Jeżeli okres nieobecności w pracy spowodowany chorobą lub wypadkiem przekracza jeden miesiąc lub jest dłuższy niż dotychczasowy okres zatrudnienia eksperta – przy czym uwzględnia się dłuższy z tych okresów – dodatki określone w art. 19 ust. 1 i 2 zostają automatycznie wstrzymane. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania w przypadku choroby związanej z ciążą. Okres nieobecności z powodu choroby lub wypadku nie może być dłuższy niż okres oddelegowania danej osoby.
4. Ekspert, który w okresie oddelegowania uległ wypadkowi związanemu z pracą, otrzymuje w dalszym ciągu w całości dodatki przewidziane w art. 19 ust. 1 i 2 przez cały okres, w którym jest niezdolny do pracy, aż do zakończenia okresu oddelegowania.

Artykuł 14

Coroczny urlop wypoczynkowy, urlop okolicznościowy i dni wolne od pracy

1. Nie naruszając szczególnych przepisów zawartych w niniejszej decyzji, ekspert podlega obowiązującym w SGR zasadom dotyczącym corocznego urlopu wypoczynkowego, urlopu okolicznościowego i dni wolnych od pracy.
2. Urlop jest uzależniony od wcześniejszej zgody komórki organizacyjnej, do której ekspert został przydzielony.
3. Na należycie uzasadniony wniosek podmiotu zatrudniającego eksperta, SGR może przyznać maksymalnie dwa dni dodatkowego urlopu okolicznościowego w okresie dwunastu miesięcy. Wnioski rozpatrywane są indywidualnie.
4. Za niewykorzystane do końca okresu oddelegowania dni corocznego urlopu wypoczynkowego nie przysługuje rekompensata.
5. Ekspert, którego oddelegowanie trwa krócej niż sześć miesięcy, może otrzymać, na uzasadniony wniosek, urlop okolicznościowy przyznany decyzją dyrektora generalnego komórki organizacyjnej, do której ekspert został przydzielony. Taki urlop okolicznościowy nie może być dłuższy niż trzy dni w całym okresie oddelegowania. Przed przyznaniem takiego urlopu dyrektor generalny komórki organizacyjnej musi skonsultować się z dyrektorem generalnym ds. administracji.

Artykuł 15

Urlop okolicznościowy na szkolenie

Niniejszy artykuł ma zastosowanie do tych ekspertów, których oddelegowanie trwa co najmniej sześć miesięcy.

Niezależnie od art. 14 ust. 3, SGR może przyznać – na należycie uzasadniony wniosek podmiotu zatrudniającego – dodatkowy urlop okolicznościowy na szkolenie eksperta organizowane przez podmiot zatrudniający na potrzeby reintegracji eksperta. W okresie tego dodatkowego urlopu okolicznościowego dodatki, o których mowa w art. 19, nie są wypłacane.

*Artykuł 16***Urlop macierzyński i ojcowski**

1. Ekspert podlega obowiązującym w SGR zasadom dotyczącym urlopu macierzyńskiego i ojcowskiego.
2. Jeżeli przepisy krajowe podmiotu zatrudniającego danej ekspert przewidują dłuższy urlop macierzyński, na wniosek danej ekspert i po uprzedniej zgodzie jej podmiotu zatrudniającego oddelegowanie zostaje zawieszona na okres wykraczający poza okres urlopu przyznawanego przez SGR. W takim przypadku okres oddelegowania ulega wydłużeniu o okres odpowiadający okresowi zawieszenia, jeżeli wymaga tego interes SGR.
3. Niezależnie od ust. 1 ekspert może zwrócić się z wnioskiem o zawieszenie oddelegowania na cały okres przyznanego urlopu macierzyńskiego, za uprzednią zgodą jej podmiotu zatrudniającego. W takim przypadku okres oddelegowania ulega wydłużeniu o okres odpowiadający okresowi zawieszenia, jeżeli wymaga tego interes SGR.
4. Przepisy ust. 2 i 3 mają również zastosowanie w przypadku adopcji.

*Artykuł 17***Zarządzanie i kontrola**

Zarządzanie i kontrola czasu pracy i nieobecności jest zadaniem Dyrekcji Generalnej ds. Administracji SGR i dyrekcji generalnej lub komórki organizacyjnej, do których został przydzielony ekspert, zgodnie z przepisami i procedurami obowiązującymi w SGR.

ROZDZIAŁ III

DODATKI I KOSZTY*Artykuł 18***Obliczanie dodatków i kosztów podróży**

1. Do celów niniejszej decyzji miejsca naboru, oddelegowania i powrotu oddelegowanego eksperta krajowego są ustalane przez SGR w odniesieniu do położenia geograficznego tych miejsc, na podstawie ich szerokości i długości geograficznej, określonej we właściwej bazie danych przez organ powołujący SGR.
2. Odległość geograficzna, o której mowa w art. 19 i 20 niniejszej decyzji, między miejscem oddelegowania, z jednej strony, a miejscem naboru lub miejscem powrotu, z drugiej strony, jest określona przez długość ortodromy między dwoma punktami zgodnie z ich szerokością i długością geograficzną, na podstawie układu współrzędnych ŚSG 84 (Światowy System Geodezyjny – podręcznik 1984).
3. Na użytek niniejszej decyzji:
 - a) miejsce naboru oznacza miejsce, w którym oddelegowany ekspert krajowy wykonywał obowiązki na rzecz swojego podmiotu zatrudniającego przed oddelegowaniem;
 - b) miejscem oddelegowania jest Bruksela;
 - c) miejsce powrotu oznacza miejsce, w którym ekspert będzie wykonywał swoje główne zadania po zakończeniu okresu oddelegowania.

Miejsce naboru ustala się w drodze wymiany listów, o której mowa w art. 4 ust. 1. Miejsce powrotu ustala się na podstawie oświadczenia podmiotu zatrudniającego.

4. Do celów niniejszego artykułu nie są brane pod uwagę okoliczności związane z zadaniami wykonywanymi przez oddelegowanych ekspertów krajowych na rzecz państwa członkowskiego niebędącego miejscem oddelegowania lub dla publicznej organizacji międzyrządowej.

Artykuł 19

Dodatki

1. Dietę dzienną przyznaje się oddelegowanym ekspertom krajowym przez cały okres ich oddelegowania, zgodnie z takimi samymi kryteriami jak dodatek zagraniczny dla urzędników, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego. W przypadku spełnienia tych kryteriów dieta dzienna wynosi 128,67 EUR. W przeciwnym przypadku wynosi ona 32,18 EUR.

2. Oddelegowany ekspert krajowy jest uprawniony, przez cały okres oddelegowania, do dodatku miesięcznego wypłacanego zgodnie z poniższą tabelą:

Odległość geograficzna między miejscem naboru a miejscem oddelegowania (w km)	Kwota w EUR
0–150	0,00
> 150	82,70
> 300	147,03
> 500	238,95
> 800	385,98
> 1 300	606,55
> 2 000	726,04

3. Dodatki, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, mają za zadanie pokrycie także kosztów poniesionych z tytułu przeprowadzki oddelegowanego eksperta krajowego oraz wszelkich corocznych kosztów podróży poniesionych w okresie oddelegowania. Wypłaca się je także w okresie podróży służbowych, corocznego urlopu wypoczynkowego, urlopu macierzyńskiego, urlopu ojcowskiego lub adopcyjnego, urlopu okolicznościowego oraz dni wolnych od pracy przyznanych przez SGR, nie naruszając przepisów art. 14, 15 i 16. W przypadku zezwolenia na pracę w niepełnym wymiarze godzin oddelegowany ekspert krajowy jest uprawniony do zmniejszonych proporcjonalnie dodatków.

4. Oddelegowanemu ekspertowi krajowemu w momencie rozpoczęcia okresu oddelegowania wypłaca się zaliczkę w kwocie odpowiadającej 75 dietom dziennym, przy czym w okresie, za który wypłacana jest zaliczka, ekspert nie jest uprawniony do innych diet dziennych. Jeżeli okres oddelegowania zostaje zakończony przed upływem okresu uwzględnionego przy obliczeniu wysokości zaliczki, ekspert jest zobowiązany zwrócić część zaliczki odpowiadającą pozostałej części tego okresu.

5. W momencie wymiany listów, o której mowa w art. 4 ust. 1, podmiot zatrudniający eksperta informuje SGR o wszelkich płatnościach otrzymywanych przez oddelegowanego eksperta krajowego, podobnych do tych, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Ich sumę odejmuje się od odpowiednich dodatków wypłacanych oddelegowanemu ekspertowi krajowemu przez SGR.

6. Aktualizacja wynagrodzeń i dodatków, przyjęta w trybie art. 65 i załącznika XI do regulaminu pracowniczego, jest automatycznie stosowana do dodatku miesięcznego i diet dziennych w miesiącu następującym po ich przyjęciu bez mocy wstecznej. Po dostosowaniu nowe kwoty zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.

Artykuł 20

Koszty podróży

1. Oddelegowany ekspert krajowy ma prawo do zryczałtowanego zwrotu kosztów podróży poniesionych przez siebie na początku okresu oddelegowania.

2. Zryczałtowany zwrot kosztów obliczany jest na podstawie dodatku według stawki kilometrowej dla odległości geograficznej między miejscem naboru a miejscem oddelegowania. Dodatek za przebyte kilometry ustala się zgodnie z art. 7 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

3. Oddelegowany ekspert krajowy jest uprawniony do zwrotu poniesionych przez siebie kosztów podróży do miejsca powrotu na koniec okresu oddelegowania. Wysokość zwracanych kosztów nie może przekraczać wysokości kwoty, do której oddelegowany ekspert krajowy miałby prawo w przypadku powrotu do miejsca naboru.
4. Koszty podróży członków rodziny oddelegowanego eksperta krajowego nie są zwracane.

Artykuł 21

Podróże służbowe i wydatki z nimi związane

1. Ekspert może być wysyłany w podróż służbową z zastrzeżeniem art. 7 ust. 2 i 3.
2. Koszty podróży służbowych są zwracane zgodnie z przepisami obowiązującymi w SGR.

Artykuł 22

Szkolenia

Ekspert jest uprawniony do udziału w szkoleniach organizowanych przez SGR, jeżeli wymaga tego interes SGR. Podczas podejmowania decyzji w sprawie wyrażenia zgody na udział w szkoleniu brany jest pod uwagę uzasadniony interes eksperta, w szczególności jego kariera zawodowa po zakończeniu okresu oddelegowania.

Artykuł 23

Przepisy administracyjne

1. Ekspert zgłasza się do właściwej komórki organizacyjnej Dyrekcji Generalnej ds. Administracji w pierwszym dniu okresu oddelegowania w celu dopełnienia wymaganych formalności administracyjnych. Ekspert rozpoczyna wykonywanie obowiązków pierwszego lub szesnastego dnia miesiąca.
2. Płatności są dokonywane w euro przez SGR na rachunek bankowy otwarty w instytucji bankowej w Unii.

ROZDZIAŁ IV

EKSPERCI ODDELEGOWANI NA KRÓTKI OKRES NA ZASADACH NIEGENERUJĄCYCH KOSZTÓW

Artykuł 24

Eksperci oddelegowani na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów

1. Wysoce wyspecjalizowany ekspert może zostać oddelegowany do SGR na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów, w celu wykonania konkretnych zadań przez okres wynoszący maksymalnie sześć miesięcy, który może zostać przedłużony zgodnie z art. 25 ust. 1.

Z zastrzeżeniem innych odmiennych ustaleń między SGR a administracją delegującą eksperta na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów oddelegowanie takie nie pociąga za sobą dla SGR wypłaty żadnych dodatków ani kosztów, z wyjątkiem, w stosownych przypadkach, dodatków i kosztów przewidzianych w art. 29.

2. Z zastrzeżeniem art. 25–29 zasady określone w art. 1–17, art. 21–23 i art. 30–32 mają również zastosowanie do ekspertów oddelegowanych na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów.
3. Bez uszczerbku dla art. 8 postępowanie eksperta oddelegowanego na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów musi zawsze odzwierciedlać fakt, że został on oddelegowany do SGR, i nie może nigdy naruszać powagi jego stanowiska w SGR.

*Artykuł 25***Odnawianie i przedłużanie oddelegowania na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów**

1. Okres, o którym mowa w art. 24 ust. 1, może zostać jednokrotnie przedłużony o okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. W wyjątkowych przypadkach SGR może jednak zdecydować o dokonaniu przedłużenia o dłużej niż sześć miesięcy.
2. Ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów może zostać ponownie oddelegowany do SGR zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej decyzji, pod warunkiem że między końcem poprzedniego okresu oddelegowania a nowym oddelegowaniem upłynął co najmniej jeden rok.
3. W wyjątkowych przypadkach okres jednego roku, o którym mowa w ust. 2, może zostać skrócony.

*Artykuł 26***Opis obowiązków**

1. W wymianie listów, o której mowa w art. 4 ust. 1, określa się osobę odpowiedzialną w ramach dyrekcji generalnej lub dyrekcji, działu lub innej komórki organizacyjnej, do których oddelegowany będzie ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów, oraz przedstawia się szczegółowy zakres obowiązków, które ekspert będzie wykonywał.
2. Ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów otrzymuje polecenia od osoby odpowiedzialnej, o której mowa w ust. 1, dotyczące konkretnych zadań do wykonania.

*Artykuł 27***Ubezpieczenie**

Nie naruszając art. 29 i niezależnie od art. 11 ust. 2 i 3, niegenerujący kosztów ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów zostanie przez SGR ubezpieczony od wypadków, jeżeli nie jest ubezpieczony od wypadków przez swój podmiot zatrudniający.

*Artykuł 28***Warunki pracy**

1. Niezależnie od art. 12 ust. 2 zdanie drugie ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów pracuje w okresie oddelegowania wyłącznie w pełnym wymiarze godzin.
2. Artykuł 12 ust. 4 nie ma zastosowania do ekspertów oddelegowanych na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów.
3. Artykuł 14 ust. 3 i 5 nie ma zastosowania do ekspertów oddelegowanych na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów. Jednak na podstawie uzasadnionego wniosku przedłożonego przez eksperta oddelegowanego na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów, decyzją dyrektora generalnego komórki organizacyjnej, do której oddelegowano tego eksperta, może mu zostać udzielony urlop okolicznościowy. Taki urlop okolicznościowy nie może przekraczać trzech dni w całym okresie oddelegowania. Przed przyznaniem takiego urlopu dyrektor generalny komórki organizacyjnej musi skonsultować się z dyrektorem generalnym ds. administracji.

*Artykuł 29***Podróże służbowe**

1. Jeśli ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów bierze udział w podróżach służbowych poza miejsce oddelegowania, otrzymuje zwrot kosztów zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi zwrotu kosztów podróży służbowych urzędników, chyba że SGR i podmiot zatrudniający eksperta uzgodnią inaczej.
2. Jeżeli w związku z podróżą służbową urzędnikom SGR przysługuje ubezpieczenie z uwagi na wysokie ryzyko, takie uprawnienie obejmuje także eksperta oddelegowanego na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów, który bierze udział w tej samej podróży służbowej.

3. Ekspert oddelegowany na krótki okres na zasadach niegenerujących kosztów biorący udział w podróży służbowej poza terytorium UE podlega ustaleniom dotyczącym bezpieczeństwa obowiązującym w SGR i dotyczącym takich podróży służbowych.

ROZDZIAŁ V

SKARGI

Artykuł 30

Skargi

Bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia postępowania po objęciu stanowiska – na warunkach i w terminie określonym w art. 263 TFUE – każdy ekspert może złożyć skargę do działu w Dyrekcji Generalnej ds. Administracji odpowiedzialnego za skargi i wnioski na podstawie regulaminu pracowniczego dotyczącego aktu Sekretarza Generalnego Rady na mocy niniejszej decyzji, którego skutki są dla niego niekorzystne, z wyjątkiem aktów bezpośrednio wynikających z decyzji podjętych przez jego podmiot zatrudniający.

Skargę należy złożyć w terminie dwóch miesięcy. Okres ten zaczyna bieg w dniu powiadomienia zainteresowanej osoby o danej decyzji, jednak w żadnym wypadku nie później niż w dniu, w którym osoba ta otrzymała takie powiadomienie. Dyrektor generalny ds. administracji powiadamia zainteresowaną osobę o swojej decyzji, podając uzasadnienie, w terminie czterech miesięcy od daty złożenia skargi. Jeżeli w tym terminie ekspert nie otrzymał odpowiedzi na skargę, skargę tę uważa się w sposób dorozumiany za odrzuconą.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 31

Udzielanie informacji

Stałe przedstawicielstwa wszystkich państw członkowskich UE są co roku informowane o liczbie ekspertów w SGR. W informacji tej zawiera się również informację o:

- a) obywatelstwach ekspertów oddelegowanych z organizacji międzyrządowej zgodnie z art. 2 ust. 4 akapit drugi;
- b) wszelkich odstępstwach od procedury wyboru zgodnie z art. 3 ust. 4;
- c) powołaniach wszystkich ekspertów;
- d) wszelkich zawieszeniach i wcześniejszych zakończeniach oddelegowania ekspertów zgodnie z art. 9 i 10;
- e) rocznej aktualizacji dodatków przysługujących oddelegowanym ekspertom krajowym zgodnie z art. 19.

Artykuł 32

Przekazanie uprawnień

Wszystkie uprawnienia przyznane SGR na mocy niniejszej decyzji są wykonywane przez Sekretarza Generalnego Rady. Sekretarz Generalny Rady jest upoważniony do przekazania wszystkich lub niektórych swoich uprawnień dyrektorowi generalnemu ds. administracji w SGR.

Artykuł 33

Przepis uchylający

Niniejszym uchyla się decyzję Rady 2007/829/WE. Art. 2 ust. 1 oraz art. 15–19 wspomnianej decyzji mają jednak nadal zastosowanie do wszystkich oddelegowań trwających w momencie wejścia w życie niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem art. 34.

*Artykuł 34***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym weszła w życie, do każdego nowego oddelegowania, odnowienia lub przedłużenia oddelegowania.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 23 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
E. RINKĒVIČS
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/1028

z dnia 26 czerwca 2015 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/88/UE tymczasowo zawieszającą przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) w odniesieniu do okresu stosowania

(notyfikowana jako dokument nr C(2015) 4187)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (i),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/88/UE ⁽²⁾ została przyjęta w następstwie dużej liczby zgłoszeń skierowanych do systemu wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach (RASFF) ze względu na obecność wielu szczepów *salmonelli*, w tym *salmonelli typhimurium*, stwierdzoną w środkach spożywczych. Szczep ten jest drugim co do częstości zgłoszeń serotypem spotykanym u ludzi i stwierdzono dużą częstość jego występowania w środkach spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego („pieprz żuwny”, powszechnie znanego jako „betel”) lub składających się z nich, pochodzących z Bangladeszu. Od 2011 r. Zjednoczone Królestwo zgłosiło wielokrotnie przypadki wystąpienia ognisk zatrucia *salmonellą* pochodzącą z liści pieprzu betelowego. Ponadto prawdopodobne jest, że liczba zgłoszonych przypadków w Unii jest zaniżona.
- (2) W związku z tym decyzją wykonawczą 2014/88/UE zakazano przywozu z Bangladeszu do Unii środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich do dnia 31 lipca 2014 r.
- (3) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/510/UE ⁽³⁾ przedłużono okres stosowania decyzji wykonawczej 2014/88/UE do dnia 30 czerwca 2015 r.
- (4) Plan działania przedstawiony przez Bangladesz w maju 2015 r. jest niekompletny i nie ma gwarancji jego skutecznego stosowania i egzekwowania. Nadal obowiązuje zakaz wywozu liści pieprzu betelowego wprowadzony przez sam Bangladesz w maju 2013 r. Zakaz ten okazał się jednak nie w pełni skuteczny i od czasu jego przyjęcia w ramach RASFF zgłoszono 25 przypadków usiłowania przywozu liści pieprzu betelowego do Unii. W związku z tym nie można uznać, że gwarancje udzielone przez Bangladesz są wystarczające do rozwiązania kwestii poważnych zagrożeń dla zdrowia ludzi. Środki nadzwyczajne ustanowione decyzją wykonawczą 2014/88/UE powinny zatem pozostać w mocy.
- (5) Okres stosowania decyzji wykonawczej 2014/88/EU należy zatem jeszcze raz przedłużyć.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 4 decyzji wykonawczej 2014/88/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 czerwca 2016 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/88/UE z dnia 13 lutego 2014 r. tymczasowo zawieszająca przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) (Dz.U. L 45 z 15.2.2014, s. 34).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/510/UE z dnia 29 lipca 2014 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/88/UE tymczasowo zawieszającą przywóz z Bangladeszu środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego lub składających się z nich („pieprz żuwny”) w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 33).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 czerwca 2015 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2015/1029

z dnia 19 czerwca 2015 r.

mające na celu likwidację nadmiernego deficytu budżetowego w Zjednoczonym Królestwie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 7,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Zgodnie z pkt 4 Protokołu (nr 15) w sprawie niektórych postanowień dotyczących Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, zawarte w art. 126 ust. 1 TFUE zobowiązanie do unikania nadmiernego deficytu budżetowego nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, o ile nie przyjmie ono euro. Punkt 5 tego Protokołu stanowi, że Zjednoczone Królestwo podejmuje wysiłki w celu uniknięcia nadmiernego deficytu budżetowego.
- (3) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia dobrego stanu finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu gospodarczego, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy.
- (4) W dniu 8 lipca 2008 r., zgodnie z art. 104 ust. 6 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), Rada podjęła decyzję stwierdzającą, że w Zjednoczonym Królestwie istnieje nadmierny deficyt, i skierowała do tego państwa zalecenie mające na celu skorygowanie nadmiernego deficytu najpóźniej w roku budżetowym 2009/2010 – zgodnie z art. 104 ust. 7 TWE oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽¹⁾, ⁽²⁾.
- (5) Zgodnie z art. 104 ust. 8 TWE Rada podjęła w dniu 27 kwietnia 2009 r. decyzję stwierdzającą, że Zjednoczone Królestwo nie podjęło skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 8 lipca 2008 r. ⁽³⁾. W dniu 2 grudnia 2009 r. Rada, zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE, wydała zmienione zalecenie, aby Zjednoczone Królestwo dołożyło wszelkich starań w celu zlikwidowania nadmiernego deficytu w roku budżetowym 2014/2015. W dniu 6 lipca 2010 r. Komisja stwierdziła, że według prognozy służb Komisji z wiosny 2010 r. Zjednoczone Królestwo podjęło skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. i uznała w związku z tym, że w tym momencie nie ma potrzeby podejmowania kolejnych kroków przewidzianych w ramach procedury nadmiernego deficytu.
- (6) W dniu 19 czerwca 2015 r., zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, Rada ustaliła, że Zjednoczone Królestwo nie podjęło skutecznych działań w okresie od roku budżetowego 2010/2011 do roku budżetowego 2014/2015 w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r.
- (7) Zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE oraz art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 Rada zobowiązana jest skierować do danego państwa członkowskiego zalecenia mające na celu likwidację nadmiernego deficytu w oznaczonym terminie. W zaleceniu określa się termin maksymalnie sześciu miesięcy na podjęcie przez dane państwo członkowskie skutecznych działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu. W zaleceniu dotyczącym

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽²⁾ Wszystkie dokumenty na temat procedury dotyczącej nadmiernego deficytu dotyczące Zjednoczonego Królestwa dostępne są pod adresem: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/deficit/countries/uk_en.htm

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/409/WE z dnia 27 kwietnia 2009 r. stwierdzająca zgodnie z art. 104 ust. 8 Traktatu, czy Zjednoczone Królestwo podjęło skuteczne działania w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 8 lipca 2008 r. na mocy art. 104 ust. 7 (Dz.U. L 132 z 29.5.2009, s. 11).

skorygowania nadmiernego deficytu Rada wzywa do osiągnięcia rocznych celów budżetowych, które – w oparciu o prognozę stanowiącą podstawę zalecenia – są spójne z minimalną roczną poprawą salda strukturalnego – tj. salda w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne, po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe – o co najmniej 0,5 % PKB, stanowiącego wartość odniesienia.

- (8) Według zaktualizowanej prognozy Komisji z wiosny 2015 r. ⁽¹⁾ wzrost realnego PKB, po wzroście na poziomie 2,8 % odnotowanym w roku budżetowym 2014/2015, wyniesie 2,4 % w roku budżetowym 2015/2016 oraz 2,1 % w roku budżetowym 2016/2017 ⁽²⁾. Największy udział we wzroście gospodarczym w obu tych latach będzie miał popyt krajowy. Oczekuje się, że spożycie prywatne będzie stopniowo wzrastać w okresie objętym prognozą, wraz z przyspieszeniem wzrostu płac nominalnych i utrzymującą się na niskim poziomie inflacją. Inflacja spadła gwałtownie ze szczytowego poziomu 5,2 % we wrześniu 2011 r. do 0,1 % w pierwszym kwartale 2015 r. Przewiduje się, że wzrośnie do 1,1 % w ostatnim kwartale 2015 r. – przy szacowanym poziomie 0,4 % w skali rocznej – a następnie do 1,6 % w 2016 r. Według prognozy poziom inwestycji spadnie nieznacznie od 2014 r., ale powinien pozostać stosunkowo wysoki dzięki korzystnym warunkom kredytowania, znacznym zyskom przedsiębiorstw i dużemu popytowi. Przewiduje się, że sektor zagraniczny nadal będzie negatywnie wpływać na wzrost gospodarczy, ale już w mniejszym stopniu, gdyż poprawiają się prognozy dla strefy euro – największego partnera handlowego Zjednoczonego Królestwa. Zatrudnienie jest wysokie: w 2015 r. stopa bezrobocia powinna spaść do 5,4 %, a w 2016 r. ma nastąpić dalszy jej spadek – do 5,3 %.
- (9) Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmniejszył się ze szczytowego poziomu 10,9 % PKB w roku budżetowym 2009/2010 do 5,2 % PKB w roku budżetowym 2014/2015. W tym samym okresie zmniejszyło się saldo strukturalne – z 8,0 % PKB do 4,7 % PKB. Średnia roczna poprawa w zakresie wysiłku strukturalnego wyniosła 0,7 % w latach budżetowych od 2010/2011 do 2014/2015. Po uwzględnieniu korekt szacunków dotyczących wzrostu produktu potencjalnego za okres pomiędzy obecną prognozą a prognozą stanowiącą podstawę zalecenia Rady z dnia 2 grudnia 2009 r., a także wpływu zmian dochodów w stosunku do dochodów, jakich można było się spodziewać na podstawie standardowych elastyczności względem wzrostu PKB, średni roczny skorygowany wysiłek strukturalny w tym okresie szacuje się na 1,1 % PKB. Większość środków przewidzianych w planie konsolidacji zostało określonych w budżecie kryzysowym w czerwcu 2010 r. na poziomie 2,5 % PKB na lata budżetowe od 2010/2011 do 2014/2015. Spośród tych środków nieco ponad 1/4 stanowią środki podatkowe, a pozostałe 3/4 to cięcia wydatków. Pozostałe działania w zakresie konsolidacji budżetowej, reprezentujące około 1 % PKB, zostały wdrożone w drodze dwóch komunikatów budżetowych przed sporządzeniem budżetu z czerwca 2010 r. i kolejnych budżetów oraz jesiennych sprawozdań (Autumn Statements) do listopada 2014 r. Dokonano pewnych przesunięć między wydatkami bieżącymi i kapitałowymi, a okres konsolidacji został przedłużony do roku budżetowego 2018/2019.
- (10) Deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zwiększył się z 42,7 % PKB w roku budżetowym 2007/2008 do 88,4 % PKB w roku budżetowym 2014/2015; pozostając od roku 2009/2010 na poziomie powyżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie. Do wspomnianego wzrostu deficytu przyczyniły się: dynamika deficytu pierwotnego oraz interwencje w sektorze finansowym, polegające de facto na nacionalizacji dwóch banków. Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2015 r. przewiduje się, że relacja długu do PKB nieznacznie wzrośnie. Jednocześnie pozycje pozabilansowe związane z interwencjami w sektorze finansowym mogą mieć pozytywny wpływ na przyszły poziom zadłużenia.
- (11) W roku budżetowym 2014/2015 deficyt nominalny wyniósł 5,2 % PKB – Zjednoczone Królestwo nie skorygowało nadmiernego deficytu w terminie określonym w zaleceniu Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. Było to spowodowane brakiem wystarczających działań oraz bardziej niekorzystną pozycją wyjściową w zakresie wzrostu gospodarczego, kiedy to wskutek korekt obniżono wzrost PKB o 1,0 p.p. w roku budżetowym 2008/2009 do – 2,3 %. Zmienione zalecenie dla Zjednoczonego Królestwa wydane na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE, określające nowy termin korekty nadmiernego deficytu, jest uzasadnione i zgodne z zasadami paktu stabilności i wzrostu.
- (12) W obliczu niepewności co do zmian sytuacji gospodarczej i budżetowej cel budżetowy zalecany na ostatni rok okresu, w którym nastąpić ma korekta nadmiernego deficytu, należy określić na poziomie nieco poniżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie, aby zagwarantować skuteczne i trwałe dokonanie korekty w wymaganym terminie.
- (13) Przyznanie Zjednoczonemu Królestwu dodatkowego roku – co jest ogólną zasadą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1467/97 – byłoby zbyt surowe w przypadku Zjednoczonego Królestwa, ponieważ oznaczałoby to korektę deficytu nominalnego o 2,2 % PKB. Taka korekta w roku budżetowym 2015/2016 mogłaby mieć znaczny negatywny wpływ na ostatnio odnotowane przyspieszenie wzrostu płac realnych, a tym samym – negatywne konsekwencje dla wzrostu gospodarczego. Wymagałoby to również wdrożenia dodatkowych środków w ramach bardzo napiętego harmonogramu. Na podstawie zaktualizowanej prognozy Komisji z wiosny 2015 r. korekta taka miałaby bardzo negatywny wpływ na wzrost gospodarczy. W związku z tym stosowne wydaje się przedłużenie terminu skorygowania nadmiernego deficytu przez Zjednoczone Królestwo o dwa lata.

⁽¹⁾ Informacje o wzroście PKB w pierwszym kwartale 2015 r. zostały opublikowane po zakończeniu prac nad prognozą Komisji z wiosny 2015 r. – dlatego niniejsza ocena skuteczności podjętych działań oparta jest na zaktualizowanej prognozie.

⁽²⁾ Opublikowana prognoza z wiosny przedstawia tylko dane liczbowe za rok kalendarzowy. Wartości dotyczące lat budżetowych obliczono na podstawie wyników kwartalnych przedstawionych w opublikowanej prognozie.

- (14) Przyznanie dwóch dodatkowych lat na dokonanie korekty nadmiernego deficytu oznaczałoby konieczność osiągnięcia pośrednich wartości docelowych deficytu nominalnego w wysokości 4,1 % PKB w roku budżetowym 2015/2016 oraz 2,7 % PKB w roku budżetowym 2016/2017. Poprawa strukturalnego salda budżetowego wynikająca z tych celów wynosi odpowiednio: 0,5 % PKB i 1,1 % PKB. Scenariusz odniesienia z zaktualizowanej prognozy Komisji z wiosny 2015 r. obejmuje wcześniej zapowiadane środki uznaniowe w wysokości 1,4 % PKB w latach budżetowych 2015/2016 i 2016/2017, z czego około 3/4 stanowią cięcia wydatków. Ta ścieżka dostosowania zapewnia wystarczający margines bezpieczeństwa w odniesieniu do referencyjnego wskaźnika deficytu wynoszącego 3 % PKB i uznaje się ją za najmniej szkodliwą dla wzrostu gospodarczego, a jednocześnie pozwalającą na przestrzeganie minimalnej wymaganej rocznej poprawy salda strukturalnego o 0,5 % PKB. Aby osiągnąć te cele, Zjednoczone Królestwo musi terminowo i w pełni wdrożyć środki zapowiedziane w budżecie na 2015 r., jak również te zapowiedziane wcześniej, wraz z wszelkimi, neutralnymi dla budżetu, modyfikacjami obecnych planów; w takim przypadku niepotrzebne będą żadne dodatkowe środki oprócz tych, które zostały już zapowiedziane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

- 1) Zjednoczone Królestwo powinno zlikwidować obecny nadmierny deficyt najpóźniej w roku budżetowym 2016/2017.
- 2) Zjednoczone Królestwo powinno osiągnąć deficyt nominalny na poziomie 4,1 % PKB w roku budżetowym 2015/2016 oraz 2,7 % PKB w roku budżetowym 2016/2017, co powinno odpowiadać rocznej poprawie salda strukturalnego na poziomie 0,5 % PKB w roku budżetowym 2015/2016 oraz 1,1 % PKB w roku budżetowym 2016/2017, biorąc za podstawę zaktualizowaną prognozę służb Komisji z wiosny 2015 r.
- 3) Zjednoczone Królestwo powinno w pełni wdrożyć środki konsolidacji budżetowej przewidziane we wszystkich budżetach i oświadczeniach jesiennych (Autumn Statements) łącznie z budżetem na 2015 r., aby osiągnąć zalecany wysiłek strukturalny, wraz z wszelkimi, neutralnymi dla budżetu, modyfikacjami obecnych planów. Zjednoczone Królestwo powinno bardziej szczegółowo opisać cięcia wydatków w ramach zbliżającego się przeglądu wydatków (Spending Review). Są one niezbędne, aby dokonać korekty nadmiernego deficytu w roku 2016/2017.
- 4) Zjednoczone Królestwo powinno przyspieszyć tempo redukcji deficytu nominalnego w latach budżetowych 2015/2016 i 2016/2017, jeżeli warunki gospodarcze, finansowe lub budżetowe okażą się lepsze niż te przewidywane obecnie. Środki konsolidacji budżetowej powinny zapewnić trwałą poprawę salda sektora instytucji rządowych i samorządowych w sposób sprzyjający wzrostowi. W szczególności należy unikać dalszych cięć wydatków kapitałowych.
- 5) Rada wyznacza dzień 15 października 2015 r. jako termin na podjęcie przez Zjednoczone Królestwo (i) skutecznych działań; oraz (ii) przedstawienie, zgodnie z art. 3 ust. 4a rozporządzenia (WE) nr 1467/97, szczegółowego sprawozdania na temat planowanej strategii konsolidacji budżetowej, która ma służyć osiągnięciu wyznaczonych celów.

Ponadto Zjednoczone Królestwo powinno (i) wypełnić zobowiązanie dotyczące ustalenia średniookresowego celu budżetowego, jak określono w pakcie stabilności i wzrostu; oraz (ii) wdrożyć zaplanowane reformy przewidujące podwyższenie ustawowego wieku emerytalnego w celu zwiększenia długoterminowej stabilności finansów publicznych.

Ponadto, aby zapewnić powodzenie strategii konsolidacji budżetowej, ważne będzie jej wsparcie poprzez kompleksowe reformy strukturalne, zgodnie z zaleceniami Rady skierowanymi do Zjednoczonego Królestwa w kontekście europejskiego semestru, a w szczególności zaleceniami związanymi z funkcją zapobiegawczą procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej.

Niniejsze zalecenie skierowane jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 czerwca 2015 r.

W imieniu Rady
J. REIRS
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL